

Genel seçimlerde oylar HDP'ye!

Genel seçimlerin yarattığı hareketlenmenin gündemde başat rol oynadı ve kitlelerin politikaya ilgisinin daha da boyutlandığı bir döneme girmiş bulunuyoruz.

Politik bir yapı olarak, halkımızın gündemini giderek daha fazla kaplayacak olan parlamento seçimleriyle nasıl ilişkileneceğimizi, bu kapsamdaki hedeflerimizi, mücadele araçlarımızı ve bunlara

bağlı olarak ittifaklarımızı belirlememiz ve zaman kaybetmeden çalışmalara başlamamız gerekmektedir.

Legal ve barışçı tüm mücadele yol ve yöntemleri esasta egemen sınıfların kuralları ve onların sahasında oynanan bir niteliğe sahiptir. Bu yanıyla parlamentonun bir araç olarak kullanılması da seçimlerde belli bir partiyi/ittifakı aktif ola-

rak desteklemek de burjuvazinin oyun sahasına girmek olacaktır.

Esas olanın, sisteme dışarıdan devrimci şiddet yoluyla darbeler vurmak olduğunu bilerek; bu oyna dahil olunup olunmayacağı, politik öncünün içinden geçilen anı ve koşulları somut bir şekilde, titizlikle inceleyerek varacağı sonuçlara bağlıdır.

Sayfa 08-09

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 28

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

5-11 Mart 2015

Özgür Gelecek'ten

Merhaba,

Gazetemiz periyodunun haftalık olmasının önemini bir haftalık ara verişimiz ile daha net hissettik. Çünkü Türkiye ve dünyadaki gelişmeler o kadar hareketli ki... İç Güvenlik Paketi ile birlikte meclisteki ve sokaktaki atmosferden, "çözüm süreci" tartışmalarına, Süleyman Şah operasyonuna, yaklaşan 7 Haziran Genel Seçimi'ne, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne ve daha pek çok gelişmeye gazetemizde yer vermeye çalıştık.

Gelişmelerin hızı, zamanın akıcılığı ile doğru orantılı giderken egemenlerin halktan korkusu açığa çıkıyor. Burada kuşkusuz zamanın nasıl ele alınması noktasında Kobanê'de IŞİD çetelerini temizleme çalışmaları sırasında 24 Şubat günü şehit düşen MLKP savaşçısı Emre Aslan "Zaman gösteriyor ki yaşamımızı ve hayatımızı artık savaşa göre şekillendirmeliyiz" sözleriyle gerçeği ortaya koyuyor.

Gündem

Vatan toprağı seyyar; faşizm sabit

Sayfa 03

Emekçinin Gündemi

8 Mart öncesi erkek egemen işçi faaliyetimize dair

Sayfa 05

Kadının savaşta kahramanlaştığı yer: Kobanê!

Sayfa 12

8 Mart'ta alanlara!

Kadın isyanı

"makul"

nedenlerle büyüyor!

YDK: "2015 Haziran Seçimleri'nde tavrımız"

Sayfa 15

"İç Güvenlik Paketi" ile sıkıyönetim yasalarını meşrulaştırmayı ve halka dönük devlet terörünü derinleştirmeyi hedefleyen AKP; erkek egemenliği ile kol kola yürüttüğü kadın düşmanı politikalarıyla kendi yasalarına göre kadınları "isyana teşvik ederek" suç işliyor!

"Makul şüpheli" adı altında devrimci, demokrat ve yurtsever güçlere karşı her türlü işkence, gözaltı, tutuklama, faili meçhul önünü açan bu yasaların kadın katillerine, tacizci, tecavüzcülere karşı kullanılmayacağı açıktır!

İşte tam da bu nedenle 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün yaklaştığı şu günlerde kadına dönük şiddete, nefrete, düşmanlığa karşı sokaktaki öfke ve isyan "makul" sebeplerle büyüyor! Kimse başka suçlu aramasın!

Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansı başarıyla sonuçlandı

Sayfa 13-14

Stratejik derinlikte boğulmak ve Süleyman Şah

Sayfa 11

"İç savaş" paketi ve AKP'nin rota sapması!

Sayfa 07

Ödenmeye gelmiş bir boyun borcu...

Sayfa 06

Özgür Gelecek'le Dayanışma Coşkusu

Bursa: Bursa Özgür Gelecek temsilciliğinin düzenlediği “**Emeğin türküsünü söylüyoruz**” etkinliği 21-22 Şubat günü gerçekleştirildi. Coşkunun hâkim olduğu gecede ezgileriyle **Grup İsyân Ateşi, Pınar Aydınlar** ve **Hakan Yeşilyurt** sahne alırken **Taylan Kulaçoğlu, Sütaş işçileri, Mepar işçileri, Özgür Gelecek, DDSB** ve **Partizan** temsilciler konuşma gerçekleştirdiler.

Açılış konuşmasının ardından Özgecan Aslan şahsında yapılan saygı duruşuyla başlayan etkinlik; sinevizyon gösterimi ile devam etti. Daha sonra Özgür Gelecek gazetesine Bursa büro temsilcisi **Hüseyin Camkiran** etkinliğin önemine dair bir konuşma gerçekleştirdi. Camkiran, sistemin ve özelde hükümetin muhalif basın ve basın emekçileri üzerindeki baskısına ve devrimci-sosyalist basının ezilenler için önemine değindi.

Grup İsyân Ateşi'nin ezgileri ve coşkulu halaylarıyla devam eden gecede, daha sonra sahneye çıkan yedi yaşındaki bir yoldaşımız Partizan'ı anlatan ve selamlayan bir konuşma gerçekleştirdi. Daha sonra Bursa'dan direnişçi işçiler bir konuşma gerçekleştirdiler. Sütaş ve Mepar direnişinden işçiler hep birlikte sahneye çıkarak direnişlerini anlattılar. Direniş pankartlarını açarak sahneye çıkan Sütaş işçileri, direnişlerle dayanışma vurgusu yaparak kendilerine verilecek en önemli desteğin Sütaş ürünlerini boykot etmek olacağını belirttiler.

Mepar direnişi adına da TÜMTİS Bursa Şube Başkanı söz alarak TEKEL di-

renişinden bugüne işçi sınıfı hareketi ve ülkenin içinden geçtiği sürece değinerek direnişlerine dair bilgi verdi. İşçilerin konuşmaları “**Yaşamın sınıf dayanışması**”, “**Sütaş işçisi yalnız değildir**”, “**Mepar işçisi yalnız değildir**” sloganları ve alkışlarla karşılandı.

İşçilerin ardından Devrimci Demokratik Sendikal Birlik temsilcisi de bir konuşma yaparak direnişçi işçileri selamladı ve direnişlerle dayanışma çağrısını yineledi. Sınıf hareketinin daha da büyüyecek gelişeceğine, bunun gelişimi için omuz omuza olmanın önemine değinen DDSB temsilcisi, DDSB örgütlenmesini de tanıtarak önümüzdeki süreçte taşeron sistemine karşı yürütecekleri kampanyaya değindi.

Pınar Aydınlar'ın söylediği türkü ve halaylarla kitle tekrar sahneye dolarak omuz omuza olmanın coşkusu yaşadı. Aydınlar Özgecan Aslan'ı ve Beşler'i anarken, Rojava ve Kobanê'ye dair konuşmalar gerçekleştirdi. Aydınlar sahneden inmeden Taylan Kulaçoğlu da sahneye dâhil olarak okuduğu şiir ve konuşmasıyla Özgür Gelecek ve Partizan'ı, devrimcileri ve devrimci dayanışmayı selamladı.

Son olarak sahne alan **Hakan Yeşilyurt** güzel ezgileriyle geceyi tamamlamış oldu. Hakan Yeşilyurt'un ardından “**Birlik, Mücadele, Zafer**” sloganlarıyla gece son buldu. Gece boyunca salonda sık sık sloganları atıldı. **ESP, DHF, BDSP, SYKP, BATİS, BAMİS, Halkevleri, Gemlik HDP, Gemlik Dersim Derneği** etkinliğe katılarak destek verdiler.

Wernicke Korsakofflularla dayanışma gecesi

İzmir: İzmir'de “19 Aralık'ı unutmama, unutturma” şiarıyla Wernicke Korsakofflularla dayanışma gecesi düzenlendi.

Selahattin Akçiçek Kültür Merkezi'nde yapılan etkinliğe çok sayıda kişi katılırken, salona “**19 Aralık'ı unutmama, unutturma. Halklar dayanışma ile özgürleşir**” pankartı asılmıştı.

19 Aralık direnişi ve onun devamında yaşanan Wernicke Korsakoff hastalığının anlatılması ile başlayan etkinlikte sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Daha sonra sahneye konuşma yapmak için **Süleyman Atış** davet edildi. Atış,

F tiplerinin devrimcileri kolektif yaşamdan koparmak için yapıldığını belirtti.

Etkinliğin ikinci yarısında konuşmasını yapmak için Barış Kaya sahneye davet edildi. Hapishanelerdeki dayanışmayı ve hastalığa yakalanan tutsaklara yoldaşları tarafından nasıl bakıldığını da anlatan Kaya dayanışmanın en anlamlı örneğinin bu olduğunu ifade etti. Kaya'nın konuşmasının ardından sahneye İzmir Müzisyenler Derneği çıktı. Etkinlik Yenikapı Tiyatrosu'nun sergilediği oyun ve Sokak Sanatçıları Derneği'ne bağlı Sokak Orkestrası'nın gerçekleştirdiği dinletiyi son buldu.

Devrime bağlılığın, direnişin adı; Nesibe Kaş yoldaş!

Nesibe Kaş yoldaşımız, kanser illetine karşı aylardır sürdürdüğü savaşta yenik düşerek sonsuzluğa uğurlandı. Nesibe yoldaş kırsalda Kürt kadınlarının kuşatılmış olduğu koşullarda var oldu. Daha sonra yoldaş da olacak hayat arkadaşı, eşi ile İstanbul-Edirne gibi şehirlere göç etmek, yaşam savaşını buralarda sürdürmek zorunda kaldılar. Hayat arkadaşının Libya çöllerindeki gurbet işçiliği sırasında tanıştığı partiyle, Partizancılarla karşılaşması, onun için de dönüm noktası oldu.

Yaşamından, çevresinden duyduğu, bildiği “dost kim, düşman kim?” düşüncesi 1984'te Partiye yapılan bir operasyonla alınıp götürüldüğü Gayrettepe İşkencehanelerinde somutlaştı. Eşine, evlerinde kalan yoldaşlara ilişkin işkencecilerin bütün sorularını yanıtız bıraktı. Haftalarca süren irili-ufaklı bütün işkence yöntemlerine rağmen “sıradan, feodal bir Kürt kadınının” bu direnişi Gayrettepe'nin azılı işkencecilerini çıldırttı, acz içinde bıraktı. Onu tutuklayamadılar. Ama can yoldaş tutuklanıp Metris zindanına atılınca, onun zindan kapılarının diğer tarafındaki öyküsü de başlamış oldu. Yavrusu Nurhak ile sıkıyönetimlerde, mahkemelerde, zindan kapılarında içerideki direnişin sesi-soluğu olurken örgütlendi, devrimcileşti.

Yoldaşının tahliyesinden sonra 89'da yine partiye yapılan bir operasyonda alındılar. İşkenceciler yine saldırdı, yine sordu; Nesibe yoldaş yine sustu! İşkenceci halk düşmanları bu defa da psikolojik-fiziki her türlü işkencenin yanında Nesibe yoldaşın karnında taşıdığı bebeğini de kattılar. Yoldaş, yoldaşları ile Sağmalcılar'daydı artık.

Nesibe yoldaş İHD'li olarak insan hakları mücadelesinde; PŞTA'lı olarak tutsak Partizanların direnişlerinde, yoldaşlarıyla DGM'lerde, zindan kapılarında direndi; saldırılara uğradı, tek melendi, coplandı, saçlarından sürüklendi. Nesibe yoldaşın yaşam ve mücadele öyküsü, ölümsüzleşene dek gelişen, güçlenen, büyüyen bir seyir izledi. Amcaoğlu Hasan Altınbaş'tan Mehmet Ali Çakroğlu'na, Murat Arıcak'a kadar çoğu şehit yoldaş

onun evinin sıcaklığından, sevgisinden, koruyuculuğundan nasiplendi. Her çeşit, sayısız parti görevinin, askeri eylemin lojistikçisiydi o. Onun ne yaptığını ne dost ne düşman hiç kimse öğrenemezdi. Alçakgönüllü, mütevazı, sessiz bir sıra neferiydi o. Devrimin olanaklarını, değerlerini gözbebeği gibi korudu, büyüttü.

Özlemi, rüyası olan Dersim dağlarında gerilla olarak faaliyet yürütme fırsatını da yakaladı. '94 yılına kadar Dersim dağlarında gerillaydı. Sonrasında ne düşmanın saldırıları, gözaltıları, zindan bitti ne de onların direnişi... Hastalıktan dolayı yatağa düşene kadar can yoldaş Mehmet, çocukları ve tüm çevresiyle adliyeler, mahkemeler, meydanları onun direniş ve mücadele mevzileri oldu sürekli. Hasta yatağında bile “yoldaşlar zindanlardan bir sürü mesaj yolluyorlar. Hepsine yanıt veremiyorum” diye üzülen bir yürekti o!

Nesibe yoldaş; halka, devrime, yoldaşlara güvenin, inancın, bağlılığın, fedakarlığın adıdır. Düşmana kin, öfke ve başeğmezliğin adıdır. Devrimci bir kadını yaratma, büyütme, ayağa dikme, direnmenin ve savaşmanın adıdır.

Mücadele yaşamında çoğu kez yan yana oldukları, öğrendiği, öğrettiği, çok sevdiği Nergiz yoldaşa ilişkin “Nasıl tören yaparsınız bilmem, ama beni mutlaka Nergiz yoldaşın yanına gömün!” demişti. İsteddiği yer yokluğundan dolayı yerine getirilemeyip başka mezarlığa defnedilse de Nesibe yoldaşımız, Nergiz yoldaş ve tüm şehitlerimizle yan yana; Karadeniz'den Dersim'e, Kobanê'ye sınıf mücadelesinde kadın bir savaşçı, devrimci olunan her yerdedir. Zindanda, dağda, fabrikada, tarlada, barikatta, onların ışıltılı yolundan yürümeye, onlardan öğrenmeye ve savaşmaya devam ediyoruz, edeceğiz!

Vatan toprağı seyyar, FAŞİZM SABİT!

Ülke siyaseti, 7 Haziran genel seçimlerine doğru yol aldıkça tam da Yeşilçam filmlerindeki senaryolara benzemeye başladı. Herkes kendince bir film çevirmeye başladı. Bu filmlerin bazıları sinemalarda gösterilir ve sinema tarihinin en kötü filmleri arasında ilk sırayı alırken; bazıları ise “dünyayı kurtaran adam”ın torunları olarak Ortadoğu sahasında ve Suriye platosunda çektikleri “kahramanlık” filminde ortaya koydukları performansla adlarından haklı olarak söz ettirmektedirler.

Nitekim geçtiğimiz hafta, birkaç yıl önce “üç saatte Şam’da olacaklarını” ilan eden ve “Emevi Cami’nde sabah namazı kılacaklarını” açıklayan “Yeni Osmanlı”nın torunlarının yeni bir filmiyle karşı karşıya kaldık. TC devleti yetkilileri, Suriye topraklarında bulunan ve hamasi nutuklar atıp, “kanlarının son damlasına kadar savunacaklarını” ilan ettikleri “vatan toprağı” Süleyman Şah Türbesi’ni bir gece yarısı operasyonu ile taşıdılar ve böylelikle vatan dedikleri toprağı seyyar hale getirdiler. Yaşananlar bir dönem Yeşilçam filmlerinde Zeki Alasya-Metin Akpınar’ın deniz üzerinde ev yapması ya da Kemal Sunal’ın taşınabilir gecekondunu yapmasını hatırlattı.

TC devleti yıllar önce filmi çekilen seyyar gecekondunun yerine “film öyle çekilmez böyle çekilir” yaklaşımıyla, kameralar eşliğinde “seyyar türbe” filmi çekti! Ama film Yeşilçam filmlerine değil Amerikan filmlerine öykünerek çekildiği için bazı noktaların sırttığını ve tam bir aculluk görüntüsü verdiğini ifade etmek gerekir. Bayrak dikme görüntüleri, operasyon kumanda merkezinden servis edilen fotolarla tipik bir “Amerikan halkla ilişkiler” çalışması yapıldı. Özellikle havuz medyasınca servis edilen film fragmanlarıyla gerçekleştirilen türbe kaçırma operasyonu tam bir başarı olarak verildi! Sanırsınız Osmanlı’nın torunları ecdatlarının izinden büyük başarılarla imza atıyordu. Ama film Yeşilçam tarzında olmayınca bırakalım sahiçiliğini, samimiyeti bile sorgulanmaya başlandı.

Başbakan Ahmet Davutoğlu’nun yaşanan bu gelişmelere yönelik açıklamaları ise tam “Neşeli Günler” filmindeki Şener Şen’in hayat verdiği Ziya’nın repliklerini andırır oldu. Hatırlanırsa filmde canlandırılan Ziya karakteri hemen her meselede abartılı yalancılığıyla ön plana çıkarılıyordu. Şu anda A. Davutoğlu’nun açıklamaları tam da bu duruma denk düşmektedir. Nitekim sosyal medyada bir film karakteri olan Ziya ile A. Davutoğlu’nu karşılaştıran capsler paylaşım rekorları kırmaktadır.

Seçimlere doğru hakim sınıflar arasında onları temsil edilen partiler aracılığıyla tam bir dalaşın yaşandığını söyleyebiliriz. Bu dalaşta ön plana çıkan mesele ise yine “vatan millet ede-

biyatıyla” faşist söylemler, şovenizmin körüklenmesi olmaktadır. Bu durum “milliyetçiliğin alçakların en son sığınağı olduğu” sözünün doğruluğunu bir kez daha hatırlatmaktadır. Malum AKP ve onun lideri R. T. Erdoğan’ın zorda olduğu, paçasını kurtarmak için “iç güvenlik paketi” adı altında yeni yasal düzenlemelerin yapılmasını istediği koşullarda, buna direnen iki hakim sınıf temsilcisi partinin, “molotof kullanımı ve bonzai satışının yasaklanması” dışında halka diyebilecekleri hiçbir şey bulunmamaktadır. Onlar da tıpkı AKP gibi seyyar türbe üzerinden vatan-millet propagandası yapmaktadırlar.

Anlaşılabileceği üzere hakim sınıf partileri, bir yandan kendi temsil ettikleri kliklerin çıkarlarını savunmakta, diğer yandan ise sınıfsal nitelikleri gereği faşist propagandayı elden bırakmamakta, şovenizmde birbirleriyle yarışmaya devam etmektedirler. Nitekim türbe kaçırma operasyonu ve “seyyar vatan” filmine dair en hararetli tartışmaların bu üç hakim sınıf partisi arasında yaşanması bunun göstergesidir. Türbe kaçırılması ve hemen ardından hakim sınıf partileri tarafından bu film etrafında kopartılan fırtınanın arkasında seçim sathı mahalline girilmesi ve oy kaygısı vardır. Üç parti de halka saldırganlıkta ortaklaşmaktadırlar. Başta HDP olmak üzere ilerici demokrat kurum ve partilerin binalarına ve eylemlerine ve yine üniversitelerde ilerici yurtsever devrimci öğrencilere yönelik artan faşist saldırganlığın arka planında, Türk hakim sınıflarının ve onların temsilcisi bu partilerin halk düşmanlığı vardır. Gelişmeler bu saldırganlığın artarak devam edeceğine işaret etmektedir.

Baharı kazanmak için örgütlenmek!

Erdoğan önderliğindeki hakim sınıf kliğinin iktidarını kaybetmemek için giriştiği son hamlelerden birisinin “iç güvenlik paketi” olduğu, tarafsız olması gerektiği her fırsatta ifade edilen

Cumhurbaşkanı’nın, yasanın ne pahasına olursa olsun çıkartılması gerektiği emriyle bir kez daha kanıtlanmış oldu. Yasanın çıkmasına yönelik bu ısrar, bir yandan Erdoğan’ın temsilci olduğu hakim sınıf kliğinin içinde bulunduğu durumu göstermekte, diğer yandan ise önümüzdeki süreçte olası kitle hareketlerinin şiddetine dair bir fikir vermektedir. Normalde halk hareketine, devrimcilere yönelik zaten ağır saldırı yasaları bulunan hakim sınıfların, bir yönetim biçimi olarak faşizmi daha da koyulaştırma girişimleri gerçekte yönetememe krizine işaretir.

Aslında Erdoğan’ın Cumhurbaşkanı (CB) seçilmesinden sonra hayata geçirdiği fiili başkanlık rejimi pratiğiyle güçler ayrılığı ilkesine dayandığı iddia edilen Türk usulü demokrasinin neme-nem bir demokrasi olduğunu da ortaya koymaktadır. Erdoğan’ın CB seçildikten sonraki pratiği, TC devletinin parlamenter maskeli faşizmle yönetildiği ve demokrasinin halkı kandırmayı amaçlayan bir mizansen olduğunu da göstermektedir. Erdoğan sadece hırsızlıkta ve katillikte değil aynı zamanda “Türk tipi demokrasi” oyununda da bir numara olduğunu, pratiğinde göstermeye devam etmektedir.

“İç güvenlik paketi” adı altında gündeme gelen yasanın bir yanı hakim sınıfların kendi içindeki iktidar dalaşında, Erdoğan’ın Cemaat karşısında elini güçlendirme adımı varken, esas olarak TC faşizminin bir bütün kendisine karşı gelişebilecek bir halk hareketine karşı önleme yasası olduğunu akıldan çıkarmamak gerekir. Hakim sınıflar ve onların temsilcileri önümüzdeki sürece hazırlanmaktadırlar. Ancak bu hazırlanmanın bir yanında da kaçAK saraya kaçan Erdoğan’ın ipleri elinden bırakmama çabasının olduğunu da kaydetmek gerekir. Erdoğan’ın hemen her konuda yaptığı açıklamaları ve tutumu buna işaretir. Bakanlar kurulunu toplaması, Merkez Bankası’na yönelik açıklamaları, türbe kaçırılması filminde doğrudan yönetici olduğunun

vurgulanması ihtiyacı gibi birçok meselede, iplerin kendi elinde olduğunun vurgulanması bunu göstermektedir. Ancak buna rağmen AKP’nin içinde kendisine karşı bir kliğın örgütlendiği ve bunun da Hakan Fidan’ın istifasında olduğu gibi kendini hissettirdiğini ifade etmek gerekir. Hırsız ve katil olduğu gerek dünya kamuoyu ve gerekse de ülke kamuoyunun yarısı tarafından dile getirilen bir şahsiyetin iktidarını kaybetmemek istemesi anlaşılabilir. Bu kaygıyla Erdoğan, adeta züccaciye dükkânına dalmış fil gibi davranmakta ve bu durumda ortaya çıkan ekonomik ve siyasal krizin ancak ve ancak kendi yönetiminde bir başkanlık rejimiyle giderilebileceği hesabını yapmaktadır. İç güvenlik yasasında ısrarın arka planında hakim sınıfların kendi içindeki bu iktidar dalaşı vardır.

Hakim sınıf partilerinden farklı olarak HDP’nin iç güvenlik paketine yönelik direnişinin ve mücadelesinin anlamlı olduğunu kaydetmek gerekir.

TC devleti Kürt meselesinde o kadar katı bir pozisyona sahiptir ki A. Öcalan’ın “artık silahlı mücadele dönemi kapandı” açıklamalarını bile dikkate alabilecek durumda değildir. Kürt meselesinin ortaya çıkışının en temel sebeplerinden biri olan Türk hakim sınıflarının ulusal imtiyazlarından vazgeçmeme siyaseti tüm hızıyla sürmektedir. Türk hakim sınıflarına yönelik “Türk-Kürt-İslam kardeşliği” adı altında Ortadoğu’ya açılma siyaseti; AKP kadroları nezdinde Türk hakim sınıflarının “yeni Osmanlı” rüyalarının dolgu malzemesi olarak kullanılmak istenmiş ama her rüyanın sonunda uyanmak olduğu gibi gerçekte karşılaştıklarında hayal kırıklığına uğramışlar ve somut durumla yüzleşmek zorunda kalmışlardır.

İlericiler, devrimciler ve halk hareketi açısından gerçekçi olmak dışında bir yol bulunmamaktadır. TC devleti ne dün demokratikti ne de yarın faşist olacaktır. Türkiye’de faşizm söz konusudur ve ancak halkın mücadelesiyle ortadan kaldırılabilir. Ülkemizde başta işçi sınıfının sömürsü olmak üzere, “iş kazaları” adı altında cinayetler sürmekte, köylüler ürünlerinin karşılığını alamamakta ve adeta açlıkla terbiye edilmekte, gençler gelecek kaygısı ve işsizlikle boğuşmakta, şehirlere yığılmış yoksullar “sadaka” adı altında sosyal yardımlarla yaşamak zorunda bırakılmaktadır. İşsizlik giderek artmakta, kadın katliamı devam etmekte, hapishanelerde çocuk tacizi ve tecavüzleri hız kesmemekte, Kürt ulusu ve Aleviler başta olmak üzere azınlık ulus, milliyet ve inançlara yönelik imha, inkar ve asimilasyon politikaları sürmektedir. Dolayısıyla dün olduğu gibi, bugün de ve hiç kuşkusuz ki yarın da faşizme karşı özgür bir gelecek mücadelesinin zorunluluğu orta yerde durmaktadır.

CHP'li belediyeden işçilere handikap

Ankara: CHP'li Çankaya Belediyesi'nde çöp toplama ve nakliye işini yapan taşeron işçiler Çankaya Belediye'sini işgal etti. Sendikaya üye oldukları gerekçesi ile Norm Altaş İş Ortaklığı ve CHP'li belediye tarafından 4 işçi işten atıldı.

Bunun üzerine 23 Şubat günü 15.30' da DİSK Nakliyat-İş'te örgütlü olan işçiler Çankaya Belediyesi önünde toplanarak durumu protesto etmek istediler. İşçilerin bir kısmı Çankaya Belediyesi'ni işgal ederek oturma eylemi ve sloganlarıyla işten atılan işçilerin geri alınması için bekleyeceklerini belirttiler. Yapılan açıklamaların ardından işçiler direnişi başlattılar.

Kazova işçisi patronsuz üretim yapıyor

H. Merkezi: 2 yıl önce başlayan Kazova Direnişi, işçilerin patronsuz üretimi ile birlikte büyümeye devam ediyor. Yıllarca çalıştıkları, emek verdikleri fabrikalarından maaşlarını ve tazminat haklarını alamadan çıkarılan Kazova işçileri, sürdürdükleri emek ve hak arama mücadelesinde üretime geçtiler. "Patronsuz üretmeye, hem üreten hem yöneten olmaya karar verdik!" diyen Kazova işçileri artık patronların sömürüsüne izin vermeyeceklerini belirterek bir kooperatif kurduklarını ifade ettiler.

"**Diren Kazova Üretim Kooperatifi**" adını verdikleri kooperatifin amacının kaliteli ve ucuz kazak üretip halka ulaştırmak olduğunu dile getiren işçiler, "Kazova olarak üretime geçiyoruz. Halkımızın dayanışmasıyla makinalarımızı aldık, kendi ellerimizle taşıdık makinalarımızı, kendimiz boyadık yerimizi ve kendimiz dizayn ediyoruz ve 1 hafta içinde üretime geçiyoruz. Çok yakında ürettiklerimizi sergileyerek açılış yapacağız" açıklamasında bulundular.

Kazova işçileri Bayrampaşa'da halkın dayanışması ile kurdukları üretim yerleri için dayanışma çağrısında bulundular.

Bakırköy Belediyesi ve Genel-İş Sendikası'nın açmazları

İstanbul: Bakırköy Belediye'sinde Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube'nin TİS sürecine dair bir söyleşi gerçekleştirdik. Toplu İş Sözleşmesi'nde gelinen süreci aktaran **Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı Erol Özdemir** "Bakırköy Belediyesinin "Yasa gereği işveren temsilcileriyle resmi arabulucu nezaretinde bir araya geldik. Ancak anlaşmaya dair somut bir yaklaşımdan çok uzaklar. Yasal süre dolmak üzere. Grev kararı aşamasına gelinmiş durumda" dedi. Özdemir Genel-İş Sendikası'nın süreçteki çalışmalarını hakkında da "İş kolumuzda örgütsüz yaklaşık 1 milyon 870 bin taşeron işçi varken örgütlü bir iş yerine girmek hele de yeni örgütlenmiş toplu pazarlık süreci devam eden bir iş yerine girmek hiçbir şekilde izah edilemez" dedi.

Özgür Gelecek Gazetesi: Sendikamızın belediyelerde çalışan taşeron işçilerle ilgili bir çalışması var mı?

Erol Özdemir: Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube olarak Avcılar Belediyesi'nde hizmet alımı ihale yöntemiyle (taşeron) çalıştırılan 150 işçiyi örgütledik ve Yüksek Hakem Kurulu tarafından TİS imzalandı. Ancak uygulamada sıkıntılar yaşıyoruz. Yapılan yeni yasal düzenlemeler var. Ama sorunun çözümü noktasında biz sendikacılara çok iş düşüyor

- Bakırköy Belediyesi'nin sendikaya bakışı ve yaklaşımı nasıl?

- Belediyeler siyasetle yönetilen alanlardır. "Ben ülkede sendikalara karşıyım" diyerek siyaset yapana rastladım. Meydanlarda hak, hukuk, emek, özgürlük, işçiyle işçi, esnaf esnaf, köylüyle köylü, yoksulla yoksul olurlar. Ve nutuklar havada uçuşur. Ancak iktidara gelince hepsi olmasa da bir kısmı unutulur. Birden işveren, patron olmaya heveslenirler ve herkesin kendilerine biat eden kapı kulu olmalarını beklerler. İtiraz edenlere bir sürü hafta yaptırırılar, yandaş olmaya zorlarlar.

Her işveren gibi Bakırköy belediye yöneticileri de sendikayı kendilerine engel çıkaran bir oluşum olarak görmektedir. Söylemde böyle olmasa da pratik süreç bunu gösteriyor. Oysa sendikalar demokrasilerin olmazsa olmaz kurumlarından.

- Bakırköy Belediyesi'ndeki

sendikal örgütlenmenin son durumu nedir?

- Bakırköy Belediyesi'nde iştiraki (BÜ-YUAŞ) belediyeye taşeronluk hizmeti veren şirket işçilerini örgütledik. 200 kişinin toplu iş sözleşme yetkisini aldık. İşveren sözleşme görüşmesinden kaçınıyor. Yasa gereği işveren temsilcileriyle resmi arabulucu nezaretinde bir araya geldik. Ancak anlaşmaya dair somut bir yaklaşımdan çok uzaklar. Yasal süre dolmak üzere. Grev kararı aşamasına gelinmiş durumda. Buradan tekrar belediye yönetimini süreci müzakere etmeye davet ediyoruz. İşçilerin toplu pazarlık haklarına olumlu bir adım beklediğimizi belirtelim.

- Bakırköy Belediyesi'nde Genel-İş Sendikası da örgütlenme çalışması yürütüyor. İşçilerin bu konudaki yaklaşımı nedir?

- Bakırköy Belediyesi'nde 760 üyemiz bulunmaktadır. Bu önemli bir sayıdır. İş kolumuzda yaklaşık 130 bin sendikal işçi olduğu Çalışma Bakanlığı verileri ile sabit. Yine işkolumuzda çalışan işçi sayısının iki milyon olduğu ifade edilmekte yani iş kolumuzda 1 milyon 870 bin sendikası ve güvencesiz işçi varken Genel-İş Sendikası neden örgütlü bir iş yerinde örgütlenmek ister? Son derece açık! Hazır oturmuş bir sistem var. Bakırköy Belediyesi işçilerini kapsayan TİS ücretler ve sosyal haklar bakımından iş kolunda hatırı sayılır bir yere sahip. Genel-İş Sendikası 3 aydır içimizdeki memnuniyetsizler aracılığıyla örgütlenmeye çalışıyor. Ancak işçiler itibar etmiyor. Sendikalara üyelik, yeni sendikalar kanununda E-Devlet sistemi üzerinden gerçekleştiriliyor. Bugüne kadar kadrolu işçilerden 14, Tiyatrolar Müdürlüğü kadrosunda da 28 üyemiz is-

tifa etmiştir. Bu da gösteriyor ki işçiler bölünmenin kime yarayacağını biliyor ve itibar etmiyor.

Genel-İş Sendikası ya da başka bir sendika TİS süreci devam eden bir işyerinde yapılacak örgütlenme çalışmasının neye ve kime hizmet edeceğini iyi bilmektedir. Bu örgütlenme çalışması hiç tartışmasız işverene yarayacaktır. İş kolumuzda örgütsüz yaklaşık 1 milyon 870 bin taşeron işçi varken örgütlü bir iş yerine girmek, hele de yeni örgütlenmiş toplu pazarlık süreci devam eden bir işyerine girmek hiçbir şekilde izah edilemez. Bu yaklaşımı devrimci demokrat kamuoyunun dikkatine sunmak isteriz. Hem de işçilere

"Belediye yönetimi Belediye-İş'i istemiyor. Bizi destekliyor" söylemiyle örgütlenmeye çalışanlar, olsa olsa işveren yandaşlığına, yandaş sendikacılığa soyunmuşlardır.

Örgütlü buldukları belediyelerde taşeron işçileri örgütlemekten uzak duran ve işçilerin sorunlarına duyarısız kalanlar; Bakırköy Belediyesi'nde el altından yandaş sendikacılığa soyunmuşlardır. İşçiler yapılmaya çalışılan tezgâhın farkındadır ve sendikası Belediye-İş'e, örgütlülüğüne sahip çıkmaktadır.

İnşaat İşçileri Sendikası Kobanê'de

H. Merkezi: İnşaat İşçileri Sendikası, Kobanê'nin yeniden inşası sürecine destek olmak için "Dünyayı biz inşa ediyoruz. Kobanê'nin de yeniden inşasına tek sermayemiz olan kol gücümüz ve alınterimizle destek olmaya gidiyoruz" diyerek 24 Şubat günü Kobanê'ye doğru yola çıktı.

Kobanê'de, yerinde inceleme yapmak için yola çıkan 6 kişilik ekip, Pirsûs'a ulaştı. Burada Kobanê'de ölüm-süzleşen MLKP savaşçısı **Emre Aslan** ve YPG savaşçısı **Özgür Artan** için yapılan törene katıldı. Törenin ardından Suruç Kaymakamlığı'nda geçiş işlemlerini tamamlayan heyet, akşam saatlerinde Kobanê'ye geçti. Kobanê'de yetkililer tarafından karşılanan heyet, Aşti Meydanı'nda açıklama yaparak "Sözde değil pratikte kardeşleşmek için, emekçi insanlığın kalbinin attığı Kobanê'de halkların kardeşliğinin harcını karmak için attığımız bu adının arkasının daha güçlü biçimlerle geleceğini umut ediyoruz" dedi.

Üretim ilişkilerindeki değişimler ve taşeron sistemi 1

Genel seçimler arifesinde taşerona karşı mücadelenin anlamı

şey ise; taşeron üretimin işçi sınıfının birlik ve örgütlenmesine esaslı bir saldırı olduğu gerçeğidir. Başka bir deyimle taşeron sorunu sınıf mücadelesi açısından politik bir sorundur ve böyle ele alınmalıdır.

Seçimlerle bir-

Ölkemiz sınıf mücadelesi yaklaşan genel seçimlerle birlikte yeni bir politik atmosfere girdi. Tartışmanın odağında HDP'nin barajı aşması veya aşamaması durumunda oluşacak dengeler bulunurken aslında bir bütün olarak hükümet ve devletin yaşayacağı olası krizler de tartışılmış oluyor. Seçim tartışmasında ana gündemi Kürt ulusal sorunu belirliyor. Fakat hükümet ve devletin krizinin tartışıldığı noktada bunun sadece Kürt sorunuyla sınırlı kalmayan potansiyel etkileri de olacaktır.

AKP'nin hükümet olduğu günden bugüne kendisini ayakta tutan ve iktidarını daha da pekiştiren belli başlı ekonomik ve siyasi politikaları vardır. Kürt sorununda izlediği politikalar bunlardan biriyken diğer bir temel ayağı ise ekonomik politikalar oluşturur. Ekonomik politikalarının hayata geçmesinde temel siyasi yönelimi ise işçi sınıfına yönelik kapsamlı saldırılardır. Sınıf sömürüsünün bugünkü seviyelere çıkmasında işçi sınıfının ideolojik-siyasi-kültürel olarak tahakküm altında alınmasının ve örgütsel olarak güçsüzleştirilmesinin belirleyici bir yeri vardır.

İşçi sınıfına yönelik saldırının temel ayağında taşeron üretim bulunuyor. Taşeron üretimin ilk ortaya çıkışı '80lere; gelişimi ise '90'lı yıllara tekabül ediyor. Fakat AKP'nin hükümet olduğu dönemde taşeron sisteminin çok büyük bir çapta gelişim gösterdiği ve üretim ilişkilerini temelden etkilemeye başladığı görülüyor. En basit anlatımla taşeron sistemi sömürüyü derinleştirerek kâr yükseltmenin bir aracıdır. Daha fazla üzerinde durulması gereken

likte politik atmosferin ısındığı bir dönemde devrimci çalışmayı işçi sınıfının karşılaştığı saldırılara ve özelde taşeron sistemine yöneltmek ciddi bir ihtiyaçtır. AKP hükümetinin en önemli başarılarından birisi politik mücadele arenasını belli başlı gündem ve tartışmalara hapsedmesidir. İşçi sınıfının sorun ve çelişkileri bu alanda çok fazla gün yüzüne çıkmaz ya da salt ekonomik meseleler olarak geçişirilir. Oysa sınıfın kendi sorunları üzerinden politikleştirilmesi ve aynı zamanda hakim politikanın kırılması için buradan yola çıkılması gerekir.

İşçi sınıfının karşılaştığı saldırılara ve özelde taşeron sistemine yönelik bir devrimci çalışma sadece AKP hükümetinin ya da düzen partilerinin değil bir bütün olarak sistemin ve devletin bir eleştirisidir. Taşeron üretim üzerinden ele alacak olursak CHP, MHP gibi diğer düzen partilerinin farklı olmadığı ortadadır. Hatta demokrat ve ilerici dediğimiz birçok yerel yönetimin bile taşeron üretime başvurduğu, karşı bir politika geliştiremediğini görürüz.

Dolayısıyla taşeron sistemine karşı yürütülecek çalışma egemen sınıflara ve düzen partilerine karşı bir çalışma olduğu kadar sistemi sorgulatan ve devrimci alternatifi ortaya çıkaran bir çalışma da olmak zorundadır.

Taşeron sistemi tartışılırken bunu esnek üretim, özelleştirme, kiralık işçilik gibi üretim alanını tümüyle yeniden şekillendiren saldırılardan bağımsız ele alamayız. Taşeron sistemi ve daha geniş planda esnek üretim sadece Türkiye'ye özgü bir durum değildir. Fakat Türkiye bu konuda önemli bir mesafe kaydetmiş durumdadır ve yeni yasalarla birlikte taşeron daha da yaygınlaştırılmaktadır. Bu saldırının öncülüğünü siyasi olarak AKP hükümeti yapmaktadır.

Tekrar vurgulamak gerekir ki genel seçimler bu açıdan ayrı bir önem taşıyor. İşçi sınıfına yönelik ekonomik ve politik saldırıların kırılabilmesinde egemen politik yapıda kırılmalar yaratmak önemli bir olanak yaratacaktır. Taşeron üretim üzerinden özelde hükümete genel olarak ise sisteme yönelen bir çalışma seçim sürecinde yürütülecek politik çalışmalara özgün bir pencere katmak zorundadır. Devletin ve sistemin teşhiri bakımından TC'nin "Taşeron Cumhuriyeti" niteliğinin en geniş kesimlere taşınması ve politik atmosferin işçi sınıfının sorunlarına yöneltilebilmesi gerekmektedir.

Bunun için yürütülecek kampanyalar kadar taşeron sisteminin birçok yönüyle incelenmesi de gerekiyor. Ancak sorunu tüm yönleriyle açığa çıkararak ona karşı mücadeleyi öğretiliriz.

Emekçinin Gündemi 8 Mart öncesi erkek egemen işçi faaliyetimize dair

Bu 8 Mart'ta işçi faaliyetimiz açısından kadın sorununa bakış açımıza ve genel yaklaşımlarımıza; erkek egemen faaliyetimizdeki direngenliğe değinmenin gerekliliğini, zorunluluğunu hissediyoruz. Tam da 8 Mart yaklaşırken diyoruz; çünkü 8 Mart'ın önemi ezilenin ezileni olan kadınlar için deneyimi ifade ederken aynı zamanda işçi sınıfının mücadele gününün önemli bir dönemidir. Taciz, tecavüz gibi; cinsel, fiziksel, psikolojik, ekonomik ve ulusal her türlü şiddetin uygulama alanına dönüşen kadın kimliğiyle işçi çalışmasını değerlendirmek, bu bakış açısıyla politika üretmek mevcut geçeklerimiz açısından değerlendirildiğinde gerçekçi olmayacaktır. Her olgunun bir de kadın yüzü vardır. O halde; yüzeysel, gelenekçi erk bakış açısı tüm hücrelerimize kadar zerk edilmiş bir şekilde 8 Mart'ı kavramak ve bu tarihsel günü işçi sınıfı içinde örgütlemek mümkün olmayacaktır.

Uzun yıllardır kadınları sınıf mücadelesi içerisinde yedek güç olarak gören bakış açımızla yaptığımız tespitler işçi sınıfı içerisinde kadın bakış açısını oluşturmamızın önünde bir barikat anlamına gelmektedir. Bu sebeple de bugün bu barikati aşacak olan DDSB'li kadınlar olacaktır. Kadın sorununa dair bakış açımızdaki gerilikleri aşmak, bu konu özgülündeki zaafılarımızı görerek, kabul ederek başlayacaktır. Ancak bu kabul ediş, DDSB içerisinde de erki temsil eden erkek arkadaşlar için öncelikle, kendi iktidar alanlarından vazgeçmeyi zorunlu kılar ki bu noktada kadın arkadaşlarımıza düşen misyon belirleyici olacaktır.

DDSB=ERK-EK

DDSB çalışmalarına bugün rengini veren burjuva-feodal kültürle bezenmiş erkek egemen bakış açısıdır. Daha net ifade edelim DDSB olarak erkek bir örgütüz. İşçi sınıfı içerisinde yürütülen faaliyetimizde erkekliği yeniden üreten kalıpların, dogmaların yaşamasına izin vererek; erkekliğini sürdürmekte "tavizsiz" bir yaklaşım sergilediğimizi görerek kendi gerçekliğimizle yüzleşmek zorundayız. Bu noktada önce kendimize vurarak yönümüzü geleceğe dönmek zorundayız. Kadın komisyonlarımızın kurulması; kadın arkadaşlarımızın faaliyetimiz içerisinde gelişip-örgütlenmesi; işçi sınıfı içerisinde kadın bakış açısı ve cinsiyetçi bir dilden arınmış bir faaliyet yürütülmesi; sorunların kadın yüzünün ortaya konulması; kadın işçilerin taleplerinin öne çıkarılması noktasında eksik kalışımızın temel sebebi erkek egemen bakış açımızdır. Velhasıl erkekçe düşünüyoruz, bu şekilde üretiyoruz, bu şekilde yaşıyoruz, bu şekilde müdahale edip uyguluyoruz. Kadın gözüyle bakmaktan uzak bir bakış açımız var. Kabul edelim artık. Böyle olmasaydı komisyon kurma tartışmalarında karma bir örgüt olduğumuz erkek arkadaşlarımız tarafından ısrarla savunulmazdı ya da DDSB'li kadınların 8 Mart eylemlerine faaliyet yürüttükleri kadın örgütlenmesi içerisinde değil de DDSB flamalarıyla katılmaları tartışılmazdı. Hele ki DDSB olarak işçi sınıfı içerisinde kadın çalışması noktasında bir örgütlülük ve faaliyet yürütmüyorken bunu hiç tartışmazdık. Elbette ki faaliyetini yürütüyorsak ve örgütlülüğümüz olan alanlarda DDSB'li kadınlar olarak flamalarımızla, kendi rengimiz ve bayrağımızla sokağa taşmamız en "ideal" olanıdır. Ancak ideal olanı değil devrimci gerçeği arıyoruz ve bütün bu tartışmaları gerçekliğimize uygun tartışmak ve ona uygun hareket etmek zorundayız. Bu noktada kadınlara pozitif ayrımcılık uygulamakta yetersizlik; "kadın çalışmasını yürütmeye kadınlar esastır", "her toplantının mutlaka bir gündemi kadın çalışmasıdır" gibi kadınları "koruyan", inisiyatiflerini ortaya çıkaran kuralların etkin bir şekilde uygulanamamasının temel sebeplerinden birisi de erkek egemen bakış açımız. Hele ki bu kuralların uygulanamamasının temel sebebi olarak kadın faaliyetinin azlığının gerekçe gösterilmesi ise başka bir erkek egemen zihniyetin tezahürüdür.

Hiçbir gerekçe yukarıda ifade ettiğimiz kuralların etkin bir şekilde uygulanması zorunluluğunu ortadan kaldıramaz. Yani orta vadede gerçekleştirmek üzere karar aldığımız hedeflerimiz doğrultusunda kadın komisyonlarımızı kurmak zorundayız. Daha önceki denemelerimizin eksikliklerinden öğrenerek faaliyete daha müdahaleci olmalıyız. Mücadeleye kadın rengini ancak kadınlar verebilir ve bu gerçeklikle DDSB'li kadınlar olarak daha fazla inisiyatif almamız gerekir.

Kader/fıtrat değil, işçi kıyımı!

H. Merkezi: Geçen yıl 301 madencinin katledildiği Manisa'nın Soma ilçesinde Enez bölgesinde yine bir işçi daha işçi cinayetine kurban gitti.

Ölüm saçan İmbat Madencilik A.Ş.'ye ait madende 27 Şubat sabahı saatlerinde gerçekleşen olayda, kafasına taş düşen maden işçisi Yusuf Çakıroğlu hayatını kaybetti. Geçtiğimiz sene de, yaşanan maden faciası ile gündeme gelen Soma'da, 301 ma-

dencinin katledildiği işçi cinayeti ile ilgili, iddianame hazırlanarak Akhisar Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderilmişti. İddianamede yapılan değişikliklerle 45 sanıktan 8'i tutuklanmış, 37'sinin de bir gün hapis yatmadan kurtulmasına vesile olmuştu. Bu tablo bir kez daha gösterdi ki katledilen her işçinin katili sadece işçi güvenliğini es geçen patronlar değildir. İşçi ölümlerini "kader, fıtrat" diye nitelendirip katilleri serbest bırakan devlettir.

Tutsaklara dönük baskılara karşı eylemler sürüyor

Ankara

Hasta Mahpuslara Özgürlük İnişiyatifi 36. haftasında Sakarya Meydanı'nın girişindeki tüp geçitte biraraya gelerek, sloganlarla ve alkışlarla yürüyüşe geçti. İnişiyatifi adına konuşan **Mahmut Konuk** "19 Şubat günü Sincan 1 No'lu F tipi Hapishanesinde TKP/ML TİKKO dava tutsaklarının olduğu hücrelere baskın yapılarak eşyaları dağıtılıyor, bütün malzemelerine el konuluyor. Saz teli, iğne, radyo gibi temel kullanım maddelerine; 'tünel kazmakta kullanıldığı' iddiasıyla el konuluyor. Hapishane yönetimi A Blokta bulunduğunu iddia ettiği tüneli üstlenmeleri için 7 TKP/ML TİKKO dava tutsağı üzerinde yoğun baskı uyguluyor ve 7 kişi hakkında soruşturma açıyor. Tutsakların sürgün edilme durumları var şimdi" dedi.

İzmir

İHD İzmir Şubesi 28 Şubat günü Eski Sümerbank önünde biraraya gelerek "Ülkenin kanayan yarası hapishaneler, hasta ediyor, öldürüyor" dedi. İHD üyeleri, bu hafta yaptıkları eylemde Şakran Hapishanesi'nde tutulan ve kafasında şarapnel parçaları ile hapishanede yatmak zorunda bırakılan hasta tutsak **Abdurrahman Yıldırım**'ın serbest bırakılmasını istedi.

İstanbul

Galatasaray Meydanı'nda, İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu üyeleri, düzenledikleri bu haftaki F Oturumu'nda Wernicke Korsakoff hastası tutsak **Hasan Gülbahar**'a özgürlük istedi. Eylemde ilk olarak Gülbahar'ın dostlarına ve ailesine göndermiş olduğu mektup okundu.

Yapılan açıklamada 53 yaşında olan tecride karşı sürdürdüğü ölüm orucu eyleminde Wernicke Korsakoff hastası olan tutsak Gülbahar'ın sağlık durumuna dikkat çekildi. 12 Eylül askeri darbesi döneminde başlayan Gülbahar'ın yaşamının 30 yılının hapishanelerde geçtiği söylendi. Gülbahar'ın "4. yargı paketi" ile 2013 yılında serbest bırakıldığını fakat 17 ay sonra Adalet Bakanlığı'nın tahliye kararına itirazının ardından 5 buçuk yıl hapis cezasının infazına karar verilerek yeniden tutuklandığı belirtildi ve Gülbahar'ın bir an önce serbest bırakılması istendi.

"Bıraktığın yerden devam edeceğiz Kiraz"

İstanbul: Galatasaray'da Cumartesi Anneleri, adalet arayışlarının 518. haftasında, Beyoğlu Belediyesi'nde temizlik işçisi olarak çalışırken, 18 Ocak 1996 tarihinde kaybedilen eşi İsmail Şahin için adalet mücadelesine ömrünü adayan ve yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle sonsuzluğa uğurladıkları mücadele arkadaşları **Kiraz Şahin**'i andı. Eylemde Şahin'in fotoğrafı

onun sürekli oturduğu yere konuldu.

Haftanın açıklamasında, "40 yıllık ömrüne 19 yıllık mücadeleyi sığdıran mücadele arkadaşımız Kiraz Şahin'i kaybetmenin derin acısıyla buluştuk. Kiraz'ın ömrü eşi İsmail Şahin'in akıbetini öğrenmeye yetmedi. Güle güle Kiraz, çok sevgili İsmail'in vicdanlarımıza emanet. Bıraktığın yerden İsmail'i aramaya devam edeceğiz" denildi ve 10 Şubat 1994'te bir arkadaşı ile buluşmak için gittiği

Ödenmeye gelmiş bir boyun borcu...

Ülkeye, dünyaya, evrene,
Umut barındıran aydınlık bir
Mermi olarak geldim.
Ermeni değildim Paramaz'dım,
Alevi değildim
Ama kızılbaşım.

Yarım kalan ne varsa
Ödenmeye hazır bizde
Şimdi Miştenur'da...
Toz, barut, kan ve sloganlar arasında
Yiğit yoldaşlara halkımıza
Ödenmeye gelmiş bir boyun borcu...

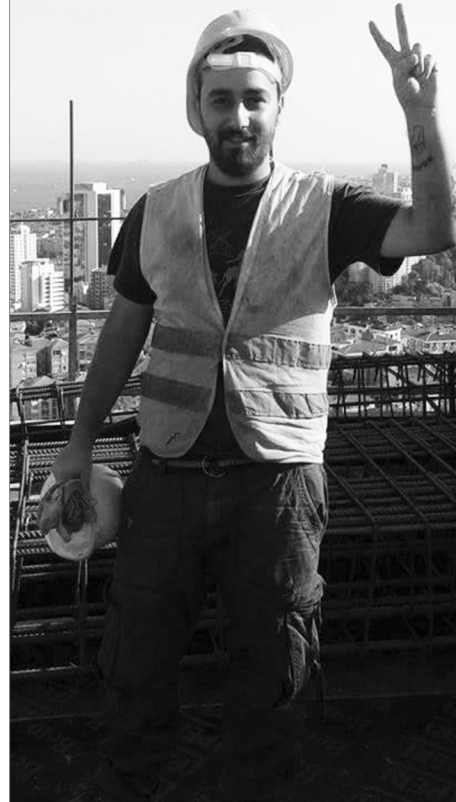
Emre Aslan (Alişer Dersim) bu dize-
leri yazan yiğit dostumuz, arkadaşımız,
yoldaşımız. Şiiri çok severmiş, her ana
dair bir şiir kondurmuş. Suphi Nejat
Ağırnaslı'nın ardından yazdığı şiir gibi...
#şiirsavaşta

Kobanê'de savaşın en yoğun olduğu
süreçlerdi. Bir şeyler Emre'yi çağırıyordu.
İlk cevap verenlerden olmak istiyordu.
Kendisini Pirsus'a zor atmıştı. Aklında
hep yoldaşları, boşaltılan köyler vardı. Çe-
teler Kobanê'ye gireceği günleri söylüyor-
lardı ve Emre bu haberleri okurken içinde
fırtınalar kopuyordu. Kendisini gecenin
sessizliğine bıraktı, Suruç'ta ileriki bomba
seslerini dinleyerek yavaş yavaş ilerledi ve
sınırı aştı. Bir hevalle birlikte geçti; hevalle
sürekli sohbet halindeydi, yüreği bedenine
sığıyordu.

Heval sordu "Napacaksın yoldaşla-
rını bulamazsan?"

Cevap verdi tereddüt etmeden Emre:
"YPG saflarında savaşacağım. Sonuçta
ben Kobanê'nin özgürleşmesi için gidiyo-
rum. Bütün bedenimi, bütün benliğimi
devrim için harcamacağım" dedi. İsyancı-
dı; Emre geçtikten hemen sonra yoldaşla-
rını buldu, bulmasaydı da fark etmezdi
onun için tek dileği Kobanê'nin özgürleş-

"Ben Kobanê'nin özgürleş-
mesi için gidiyorum. Bütün
bedenimi, bütün benliğimi
devrim için harcamacağım"

mesiydi. Bir tek kod adı kalmıştı. Onu da
bedeninde var etmekte.

Alişer, Koçgiri'den Kobanê'ye uzandı
tüm yüreğindeki yaralara rağmen... Der-
simli bir ailenin çocuğu olarak 1 Şubat
1992 tarihinde Adana'da doğdu Alişer.
Soyisim ararken benliğini buldu. Genç
ömrünü arzuladığı biçimde halkların kur-
tuluşuna armağan etti. Lise yıllarından
başlayarak özgürlük ve sosyalizm savaşı-
nın içinde yer aldı. Adana ve Antak-

İncirli'de TEM polisleri tarafından gözaltı-
na alınarak kaybedilen **Cüneyt
Aydınlar**'ın akıbeti soruldu.

ya'da, lisede, üniversitede, semtlerde,
meydanlarda ve nihayet yaralandığı Gezi
İsyanı'nda kararlılığı ve atılganlığıyla öne
çıkı. Bir ses çağırıyordu Alişer'i soyismini
yani kendisini tamamlaması için bir kur-
tuluş arıyordu. İnşaatlardan Kobanê'ye
uzanan bir yol seçti... En önlere her mev-
zide konumlandırdı kendini, bir isyancı
bir eşkıya. Kobanê'de soyismini de buldu,
Koçgiri'den Dersim'e uzandı. Der-
sim'in hırçınlığını, isyanını kuşandı DAİŞ
çetelerinin yüzüne patlattı. Alişer Dersim
oldu. Ne de yakıştı ismi, ne de güzel vücut
buldu. Ödemesi gereken boyun borcunu
kuşanarak tıpkı daha fazla saldırdı barbar
çetecilere.

Bizden selam söyle...

Kobanê'nin özgürlük zılgıtlarını daha ya-
kından dinledi. Zılgıtlar ona sesleniyordu
bir yandan da daha uzak mevizlere daha
fazla köye... 23 Şubat günü belki de gül-
ümseyerek uyandı, şehit yoldaşlarını rü-
yasında gördü. O an en önde olması ge-
rektiğini düşündü ve 24 Şubat günü saba-
ha karşı bir yıldız daha kayd. Çok tuhaftı,
güneş neredeyse doğacaktı ve nereden çık-
mıştı bu yıldızın kayması. Cedé köyündey-
di; acaba başkaları da görmüş müydü yıl-
dızın kaymasını, hemen slogan atmalıydı;
aklına bir filmde izlediği bir söz gelmişti
"Eğer bir yıldız kaydıysa kesin bir eşkıya
şehit düşmüştür". Kafasındaki kanın far-
kına vararak devrimci dayanışmayı yük-
seltti; "İbo, Haydar, Zülfikar! Namludadır
iktidar" sloganıyla toprağın kokusuna bı-
raktı kendisini. Paramaz'la, Sarya ile ve
daha niceleriyle buluşmak için. Şimdi on-
lara yazıyordu en güzel şiirleri. Unutma-
dan Alişer, bizden de selam söyle toprakla
buluşanlara... (**Bir Partizan**)

Faşistler HDP'ye ve Kürt halkına saldırıyor

H. Merkezi: Ege Üniversitesi'nde bir
faşistin yaşamını yitirmesinin ardından
faşistler yurtsever, ilerici, devrimci güçle-
re yönelik 22 Şubat günü birçok ilde sal-
dırı gerçekleştirdi.

Sabah saatlerinde Ankara Sincan'daki
HDP binasına yapılan faşist saldırının
hemen ardından Etimesgut'taki HDP bi-
nasına da faşistler tarafından saldırı ge-
çekleştirildi. Öğlen saatlerinde ise İstan-
bul Bahçelievler SDP ilçe binasına saldı-
ran bir grup faşist, burada bulunan bir
SDP üyesini ağır şekilde yaraladı ve parti
binasını da talan etti.

Erzurum Yakutiye ilçesinde yaşayan
faşistler, Kürt halkının yoğun olarak ya-
şadığı Mahallebaşı Mahallesi'ne saldırdı.
Faşistlerin saldırısında 5 kişi çeşitli yer-
lerinden aldığı darbelerle yaralanırken, soy
ismi öğrenilemeyen Şenol adlı bir esnafın
ise gözüne aldığı bıçak darbesi ile ağır ya-
ralandığı öğrenildi.

HDP Eskişehir İl Örgütü binasına da
saldırı girişiminde bulunan faşistler,
parti binası önünde HDP'li iki kişiyi linç
etmek istedi.

Eskişehir'in Altu ilçesinde ikamet
eden Altan ailesinin evine molotof ve si-

lahlarla saldırı düzenlendi. Kürt ailenin
evine gece yarısı 8'inci kez saldırı düzen-
lendi. Mersin'de ise MHP'li Mersin Bü-
yükşehir Belediyesi'ne ait otobüslerle şe-
hir merkezine taşınan faşistler Ulu Ca-
mii'de kıldıkları giyabi cenaze namazının
ardından "tekbir" getirerek DBP'li Akde-
niz Belediyesi'ne doğru yürüyüşe geçti.
Faşistler, yürüyüş güzergâhında boynun-
da poşu bulunan bir kişiye saldırı girişi-
minde bulundular.

Adana'da ise Seyhan ilçesine bağlı Te-
pebağ Mahallesi'nde bulunan Ülkü Ocak-
ları binası önünde toplanan faşistler, o sı-
rada yoldan geçmekte olan ve boynunda
poşu olan 3 kişiye saldırdı.

“İç Savaş” Paketi Ve AKP’nin Rota Sapması!

Seçim tartışmaları ile birlikte, AKP’nin ülkeyi soktuğu siyasal sıkışıklığın ve stratejik tıkanıklığın daha görünür olduğu bir süreci gündene yaşamaktayız. Verili koşullar, ülkemiz özgülünde egemen sınıfların yönetememe krizinin ayyuka çıktığı, var olan çelişkilerin dışa vurduğu, ekonomik krizin ise ön günlerinin yaşandığı bir tarihsel sürece işaret etmektedir.

Bahse konu kaotik durum, AKP iktidarı açısından daha fazla merkezileşme eğilimini, daha otoriter bir devlet algısını özellikle Gezi İsyanı ve Cemaat dalaşının ardından güçlü bir ihtiyaç haline getirirken, ezilenlerin öfkesi ve kitlelerin örgütlü duruşlarının, bahse konu kaosta cephe oluşturmaması hala temel bir eksiklik. Bu anlamda, bahse konu yönetememe krizinin kaynağında hala egemen sınıfların “iç mesele”leri olarak tariflenebilecek gelişmeler yatarken, sürecin geniş yığınların yaşamlarında karşılık bulacağı gerçekliği, egemenleri de özellikle Gezi İsyanı ve Kobanê Serhildanı sonrasında derin bir korkuya mahkum etmiş, toplumsal muhalefeti süspansedecek yasalar çıkartmaya sevk etmiştir.

Bu koşullar içerisinde şekle şemale kavuşan **İç Güvenlik Paketi** (ya da muhalif kamuoyundaki adı ile **İç Savaş Yasası**) egemenlerin bu yaşadığı açmazla cevap olma kaygısı ile hazırlanırken, seçimler öncesinde meclis gündemine taşınarak, yasallaştırılmaya girişilmiştir.

Daha öncesinde içeriğine dair çokça yazdığımız yasanın, yaklaşan seçim sürecinde toplumsal gerilimi arttırarak, AKP açısından dezavantajlı sonuçları da açığa çıkartma ihtimali yüksekken, hangi dinamikler sonucu meclis gündemine getirildiği bir tartışma konusudur. Ve bu temelde yürütülecek bir tartışma; seçimlere yaklaşan süreçte, hem egemen sınıfları, hem de ezilenleri nasıl bir toplumsal tablonun ve ne gibi gelişmelerin beklediğini gün yüzüne çıkartmak açısından da işlevseldir.

“İç Savaş” paketi ve AKP’de Güz iklimi

Ülkemizde burjuva-feodal sistemin efendiliğini 12 yıllık iktidarı boyunca

layıkıyla yerine getiren AKP’nin, Tayyip Erdoğan’ın miting alanlarında çokça vurguladığı şekli ile, bir istikrar yarattığı bilinmektedir. Ancak bahse konu istikrarın, özellikle Türkiye gibi emperyalizmle yarı-sömürge temelinde ilişki kuran, dizginsiz sömürü ilişkileri ile faşizm koşullarında sürekliliği üreten ülkelerde mutlak olmadığı bir gerçekliktir.

Böylesi bir tabloda, özellikle Yolsuzluk Operasyonları ve devamında Gülen Cemaati ile yaşanan ayrışma, sistemin kaynak kodları ve siyasal tarzı ile ilgili olarak da bir dizi veriyi gün yüzüne çıkarırken, üstte işaret ettiğimiz istikrarın süreklileşme sorununa da delalettir. Güvenlik Paketi’ne dair süren süreci çerçevlendiren ilk gelişme alanı da burasıdır.

Özellikle son süreçte yaşanan birkaç gelişmenin bile aktarılması, tek başına bu noktada anlatmak istediklerimizi özetleyecektir. Cemaat ile yaşanan ayrışmanın ardından AKP’de bir kısım milletvekilinin istifası ve AKP’nin her alanda işlevselleştirdiği (ve meydanlardan övgüler dizdiği) polis içerisindeki yapılanmasının ciddi anlamda zedelenmesi; bu temelde, yandaşları içerisinde güven yitimi yaşayan AKP’nin kendi kurmaylarıncı dahi kabul ettiği şekli ile, ülkeyi sürüklediği gerilimli hattı gözler önüne sermiştir. Bu noktada, siyasal istikrar kavramının bir gereği olarak da yaşanan sürecin AKP çepesinde de sorgulandığı bir sır değildir.

Tayyip Erdoğan’ın Cumhurbaşkanı olmasının ardından, üstte bahsettiğimiz zeminde açığa çıkan çelişkiler daha da görünür haldedir. İlk olarak, Yolsuzluk Bakanları’nın Yüce Divan’a gönderilmesi ile ilgili yapılan oylamada, AKP’de 48 milletvekili fire vermiştir. Bunun akabinde, bir yandan “hesap soracağız” söylemleri medyaya servis edilirken, ciddi bir müdahaleye gidilmemiş, ancak AKP’nin 3 yıl kuralı ile tasfiye hedeflenerek parti gerilimden uzak tutulmuştur. Ki, bu temelde bazı vekillerin geçtiğimiz hafta Tayyip Erdoğan’ı kaç AK Saray’da ziyaret etmesi, kamuoyuna yansımıştır.

Ancak bu temelde geline aşamada, gerilimden kaçış çare olmamış ve patlaklar vermeye başlamıştır. İlk olarak geçtiğimiz haftalarda MİT eski müsterşarı Hakan Fidan’ın Tayyip Erdoğan’a rağmen istifası, akabinde ise aynı gün içerisinde Başbakan Davutoğlu ile toplantıya girmesi, bu temelde soruları akıllarda uyandırmıştır. Ek olarak, Tayyip Erdoğan’ın ısrarlarına rağmen Davutoğlu’nun İç Güvenlik paketi görüşmelerini 2 kez ertelemesi bu soru işaretlerini büyütülmektedir.

Buna ek olarak, Şah Fırat “Operasyonu”nda Davutoğlu’nun operasyonu koordine etmesi, öne çıkma girişimi olarak yorumlanırken, operasyonun Davutoğlu’nca onaylanan ve koordine edilen şeklinin Cumhurbaşkanlığı sözcülerince reddedilmesi, yine aynı ayrışmaya delalettir. Son olarak, “Çözüm” süreci temelinde HDP heyeti ile Çözüm Sürecinden Sorumlu Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan’ın ortak açıklamasına yönelik olarak Tayyip Erdoğan’ın Suudi Arabistan’a giderken havaalanında basına verdiği demeçte “Heyetin açıklaması ile Demirtaş’ın açıklamaları aynı değil şeklinde” yorumları da, bu temelde yaşanan gelişmeye güvensizliğe delalettir.

Bu noktada, komplo teorisi kurmadan, söylenebilecek ilk söz, hükümetin Davutoğlu iktidarı ile birlikte yeniden kendi ilişkilerini tahkime yönelik bir perspektif taşıdığı ve özellikle Tayyip Erdoğan’ın bundan rahatsızlık duyduğu yönündedir. Ki bu noktada Bülent Arınç’ın “ortak açıklama söz konusu olamaz” ifadelerinin ardından ortak açıklamanın yapılması da, dikkat çekici bir örnektir.

Tüm bu aktardıklarımız, en hafif tabirle bir yönetememe krizine, sistemin ilişkilerini baştan tahkime giriştiğinin ve ittifaklarından stratejik yönelimlere kadar AKP’yi battığı çamurdan çıkartma çabası içerisinde birilerini alaşağı etmeye yeltendiğinin göstergeleridir. Tüm bu tabloda “Başkanlık sistemi” ile bağlantılı şekilde hazırlanan

“İç Güvenlik Paketi” egemenlerin açmazlarına cevap olacak şekilde dizayn edilmiştir. Bu anlamda da, AKP’nin yaşadığı güz iklimi, yeniden bahara döndürülmek istenmektedir.

Kitlelerle savaş ikliminde girilen seçimler

Buraya kadar aktardığımız kısım, sürecin ve “İç Savaş Paketi”nin egemenlerden yana olan kısmıdır. Ancak bilinmektedir ki, tüm bu gelişmeler pratik alanını kitlelerin yaşamlarında üretmekte, egemenlerin yaşadığı her değişim ve kriz hali, halkın sırtına binen yük haline gelmektedir; ki bu da sömürü düzeninin temel karakteristiğidir.

Bu anlamda, özellikle Gezi İsyanı ve 6-8 Ekim Kobanê Serhildanı ile de gün yüzüne çıkan gerçeklik, kitlelerin egemenlerin kriz halini yangına çevirdiği ve bunun özellikle AKP açısından büyük bir korku kaynağını teşkil ettiği. Bu temelde, önümüzdeki günlerin, egemenlerin politik tıkanıklığına duyulan öfkenin sokaklara yansımaları, sistemi şimdiden süreci süspansedecek yasal dönüşümleri hazırlamaya itmiştir.

Ek olarak, ülkemizde devletin on yıllardır “baş belası” olan Kürt ulusal sorununda, sistemin efendilerinin Kobanê’de aldıkları stratejik yenilgi bu temelde bir gelişimin de ülkede önünü kapatmayı AKP cenahında gerekli kılmıştır.

Tüm bu tartışmaların kilitlendiği yer ise, girilen seçim sürecidir. AKP’nin kaderi ile hesaplaşması anlamına gelen ve “Başkanlık” sistemi tartışmaları ile halk üzerinde tahakkümünü arttırmaya çalışan devletin, kurumsallaşma düzeyini arttırmak ve tıkanıklığı aşmak adına merkezileşmeyi kuvvetlendirmek için inşa edeceği baskı süreci, bu anlamda AKP’nin kader ile imtihanı olacaktır. Bu temelde ezilen yığınların “sürekli sıkıyönetim” koşullarına, faşizme karşı en geniş birliğin yaratılması, sistemi köşeye sıkıştırarak alternatifini teşkil etmektedir.

GENEL SEÇİMLER

Genel seçimlerin yarattığı hareketlenmenin gündemde başat rol oynadı ve kitlelerin politikaya ilgisinin daha da boyutlandığı bir döneme girmiş bulunuyoruz. Politik bir yapı olarak, halkımızın gündemini giderek daha fazla kaplayacak olan parlamento seçimleriyle nasıl ilişkileneceğimizi, bu kapsamdaki hedeflerimizi, mücadele araçlarımızı ve bunlara bağlı olarak ittifaklarımızı belirlememiz ve zaman kaybetmeden çalışmalara başlamamız gerekmektedir.

Legal ve barışçı tüm mücadele yol ve yöntemleri esasta egemen sınıfların kuralları ve onların sahasında oynanan bir niteliğe sahiptir. Bu yanı sıra parlamentonun bir araç olarak kullanılması da seçimlerde belli bir partiyi/ittifakı aktif olarak desteklemek de burjuvazinin oyun sahasına girmek olacaktır. Esas olanın, sisteme dışarıdan devrimci şiddet yoluyla darbeler vurmak olduğunu bilerek; bu oyuna dahil olunup olunmayacağı, politik öncünün içinden geçilen anı ve koşulları somut bir şekilde, titizlikle inceleyerek varacağı sonuçlara bağlıdır. Çünkü, politika konjonktürel olarak ve güç dengelerine bağlı bir şekilde, en üst verimi alabilme hedefiyle yapılır. Bu nedenle komünist devrimciler, *“kollarını bağlamaz, faaliyetini peşinen saptanmış herhangi bir planla ya da peşinen saptanmış politik bir mücadele yöntemiyle sınırlandırmaz.”* (Lenin)

Somut koşulların somut tahlili ilkesinin en can alıcı olduğu alan, politik alandır. Politikanın an ve koşullara bağlı niteliğinden hareketle seçimlerdeki tavrımızı saptarken, mücadelemizi büyütme, kitlelerle ilişkilerimizi daha fazla geliştirme, örgütlenmelerimizi yaygınlaştırıp/derinleştirme, devrimci ve demokratik güçlerin mücadele birliğini oluşturma, egemenlerin krizini derinleştirip ezilenleri sınıf mücadelesinde daha aktif hale getirme gibi kıstasları dikkate alacağız.

Bunlarla eşdeğer ölçüde bizim için önemli bir diğer kıstas da Kürt sorununun geldiği boyutun seçimlerle ilişkisinin değerlendirilmesidir. Kürt ulusunun tam hak eşitliği kapsamında yürüttüğü mücadelenin sadece destekleyenleri değil sahiplenicileri de olarak, legal alanda önemli roller üstlenen, Kürt hareketinin temel ve öncü güç olarak rengini verdiği HDP de değerlendirmelerimizde mühim bir yer tutacaktır.

Politikamızı belirlerkenki bazı kıstaslarımız

Bir politik hareketin zafere ulaşması her çeşit mücadele yol ve yöntemini ustalıklarla birleştirebilmesi ve ihtiyaç

duyulduğunda her çeşit aracı devreye sokabilmesiyle ilgilidir. Komünist öncü, ihtiyaç duyduğu araç ve yöntemlerin her birine sadece devrime hizmet ettiği müddetçe anlam atfeder. Bu meyanda, parlamento yoluyla sistemin demokratlaştırılabileceği, devlete demokrasi taşınabileceği, ezilenlerin iktidar olabileceği vs. şeklinde hayallere sahip olanlarla aramızda kalın bir teorik/ideolojik çizgi olduğunu ve bu hayallere karşı ideolojik/teorik mücadelemizi kesintisiz bir şekilde verdiğimizimizi belirtiyoruz. Aynı şekilde seçimlere girmekle veya parlamento-yu bir araç olarak kullanmakla reformist olunacağı, halkın umudunun düzlen içi yollara sevk edilmiş olunacağı, her koşulda boykotun tek yöntem olduğu şeklindeki politik alana uymayan, dar, dogmatik ve sekter yaklaşımlara da prim vermeyeceğiz. Biz hiçbir aracın kendi başına içinden geçilen süreçteki misyonundan bağımsız şekilde devrimci veya reformist tanımlamasıyla değerlendirilemeyeceğini savunuyoruz. Politika içinde bulunulan koşulların değerlendirilip, en uygun araç ve yöntemlerle mücadelenin lehine çevrilmesidir. Araç ve yöntemler ancak böyle bir bütünsellikte bir nitelik kazanır.

Seçimlere katılıp katılmamada veya parlamento aracının değerlendirilip değerlendirilmeyeceğinde önemli bir kıstas ta, emekçi kesimlerin “düşünsel, politik, pratik” (Lenin) olarak neye hazır olduklarıdır. Bu kesin bir doğrudur! Fakat *“politik olarak ömrünü doldurdu? Bu başka bir sorundur”* (Lenin, Seçme Eserler, c. 10, s. 112) biz de tarihsel olanla politik olanı ayırıyoruz. Türkiye’de tarihsel olanla politik olanın henüz çakışmadığını ve politik olarak parlamentonun ömrünü doldurmadığını görüyoruz. “Düşünsel, politik ve pratik” olarak emekçi kesimlerin gözünde önemli bir dönemeç olan seçim süreci ve kürsü olarak parlamento, kitlelere ulaşabilmede ve evet paradoksal şekilde parlamentonun tarihsel olarak miadını doldurduğunu açıklamada halen önemli bir politik araç olarak durmaktadır. Bizler çalışmalarımızı çok yönlü hale getirmek, sistemin teşhirini yapabilmek ve alternatif güç olduğumuzu ortaya koyabilmek için kitlelerin yüzünü dönmüş olduğu “her gerici kurumda” çalışabilmeyi beceribilmeliyiz. Seçim süreci ve sonrasındaki çalışmalar kitlelere burjuva kurumlarından neyi, ne kadar elde edebileceklerini yani sistem içi çözümlerin sınırını ve alternatifini görmelerini sağlar.

Politika, kitlelerin “düşünsel, politik, pratik” olarak neye hazır olduklarını, kendi dilek ve görüşlerimizle de-

ğil somutta belirlemek ve buna uygun araç, yol ve yöntemlerle kitlelere ulaşabilmek, kitlelerin sisteme yönelik hayallerinden vazgeçirebilme yeteneğini gösterebilmek demektir.

Tüm seçim süreçlerinde boykot da aktif katılım veya bir siyasi partiyi aktif destek de tartışılabilir seçeneklerdir. Politik bir öznenin yöntemini belirlerken dikkat edeceği kıstaslardan biri de etki gücüdür. Yani subjektif durumdur. Bir düelloda bile hasımlar en iyi kullanabilecekleri, kendilerini en iyi hareket şansı tanyacak silahları seçerler. Savaşımın herhangi bir anında, düşmanın hamlesine karşı etki gücü olmayacak araçlar kullanmak, sadece bu yanlış tercihi yapana zarar verecektir. Düşman karşısında hem bizi hem de içinde bulunduğumuz devrimci-demokratik cepheyi güçlendirecek yol ve yöntemi ustalıkla belirlememiz gerekir. Politika, hasmına en çok zarar verebileceğin, kendi gücünü kitlelere kabul ettireceğin en iyi yol ve yöntemi seçebilmek demektir.

Hızla yaklaştığımız genel seçimlere, politika için belirlediğimiz bu kıstaslardan hareketle hazırlanacağız.

Egemenler cephesinde durum

İktidar partisi AKP ve onun cumhurbaşkanı Erdoğan, bu seçimlerle birlikte 12 yıllık iktidarlarını, asgari 2023’e ve hatta 2071’e kadar devam ettirebilecekleri bir “padişahlık ve veziri azam” sistemine dönüştürmeyi arzuluyor. Halkımızın ve öncü güçlerinin, sistemin bu uzun vadeli istikrar arayışına izin vermeyeceği gerçeğini yazımızın ilerleyen kısımlarında inceleyeceğiz. Fakat, AKP ve Erdoğan’ın bu arzularını kendi içlerindeki dalaşla birlikte değerlendirmeli ve egemenlerin bu dalaşımın politik alanda yarattığı kriz halinin oluşturduğu imkanları görmeliyiz. Başkanlık sisteminin salt Erdoğan’ın özellikleriyle değerlendirilmesi büyük hatadır. Bu sistemin Türkiye’den Özal’a Demirel’e son 40 yılda sıklıkla dile getirildiğini bilmek dahi bunun kişilerin hırsıyla değil, egemenlerin sistemde duyduğu değişim ihtiyacıyla değerlendirilmesi gerektiğini gösterir. Başkanlık sistemi merkezileştirmeyi artıracak ve yönetimde olan sermaye kliğine diğer gruplar üzerinde tamamen hakimiyet kurma olanağı tanyacaktır.

Her ne kadar şimdiki yönetim sisteminde benzer özellikler mevcutsa da aradaki temel fark, 1 yıl öncesinden itibaren cumhuriyetin kuruluşundan günümüze kadar devleti yöneten kliğin birçok kurumdan önemli oranda tasfiyeye başlanmasıyla birlikte, AKP ile temsil olunan muhafazakar olarak

kodlanan sermaye kliğinin bu atağı yapmasıdır. İktidarı elde etmek kadar kendi sınıfdaşları karşısında korumasının da zor olduğunu, dayandıkları Menderes’in yaşadıklarından iyi biliyorlar. Sömürücü bir sınıfın iktidarını sağlamaştırmanın tek yolu baskı ve zor yöntemlerini sürekli biçimde artırmasıdır. Erdoğan ve şürekası, Haziran seçimlerini istedikleri vekil sayısına ulaşarak anayasayı değiştirmenin ve başkanlık sistemini getirmenin bir fırsatı olarak görüyorlar.

Başkanlık sistemi ile ilgili çatışmalar her ne kadar AKP ve diğer sistem partileri arasındaymış gibi örünse de, AKP etrafındaki çıkar birliği içinde de yarılmalar olduğu açıkça ortaya çıkmıştır. Fethullah Gülen cemaatiyle zirve yapan çatışmaların etkisi sürmekteyken, Abdullah Gül’ün etkisizleştirilmesi, Fidan’ın milletvekili adayı olması ve Merkez Bankası’nın politikaları konusunda yaşanan tartışmalar küçümsenemez. Egemenlerde “dava arkadaşlığı” çıkarların çatıştığı yere kadardır. Bu çıkar çatışmasının yaratacağı her kriz, yönetmede oluşturacağı zaafı nedenini ile ezilenler lehine kullanılabilir. Ortaya çıkan bu tür krizleri derinleştirebilecek politikalar, konjonktürel olarak belirlenmelidir. Egemenlerin her türlü krizinin artması, ezen kesimlerin öncü güçlerinin politik ustalıkına göre legal-illegal her yöntemi kullanarak sonlarının yaklaşmasını sağlayacak bir işlev görebilir. Bu risk bilindiği içindir ki güvenlik paketi hazırlanmıştır.

HDP’nin barajı aşmasının, Erdoğan ve şürekası arasındaki başkanlık krizini artıracak aritmetiksel olarak da ortadadır. HDP’nin hakkı olan sandalye sayısına sahip olması egemenlerin, sistemlerinin baskıcı mekanizmalarına karşı legal alandaki mücadele yöntemlerinden biridir. Bu düzlemde

DE OYLAR HDP'YE!

HDP'ye destek olmak yaptıkları hesaplara çomak sokmak anlamına geldiği için de doğrudur.

CHP, önemli bir ideolojik-politik yenilenmeye gitmezse egemenlerin siyaset arenasında figüran rolüne kadar düşecek gibi görünüyor. Türkiye devletinin kurucusu ve faşist ideolojisinin kaynağı olma özelliğini taşıyan bu partinin katliamcı, asimilasyoncu, tekçi kimliğinin teşhiri özellikle Alevi halkımızın yaşadığı yerlerde önem taşımaktadır. Laiklik ilkesini halkımızı bölmek için kullanan CHP, resmi din olarak Sünniliğin devletçi yorumunu oturturken ve iktidarda olduğu zamanlar boyunca Alevilerin hiçbir hakkını tanımamış ve onları yok saymışken Alevilere din-devlet işlerini ayıran parti görünümünü vermiş ve Alevi oylarını önemli oranda hep kendine çekebilmiştir. Bununla birlikte AKP'nin bilinçli olarak Sünni-Alevi halkımız arasında yarattığı kutuplaşma da Alevilerin CHP'yi seçenек olarak görmelerine yarayan bir rol üstlenmektedir.

CHP'nin -başkanı Kılıçdaroğlu'nun bir televizyon kanalına verdiği demeçte hiç çekinmeden belirttiği gibi- iktidar olma şansı yoktur. Ama CHP misyonunu "sol" görünümüyle oynamaktadır. Faşizan yapısına rağmen, emekçi kesimlerin devrimci-demokrat kesimlere yüzlerini dönmelerini engelleyen bir partidir. Birleşik Haziran Hareketi de bunun bir parçasıdır. Genel anlamda CHP'nin ve onunla birlikte hareket eden tüm yapıların emekçi düşmanlıkları ve şovenist çizgileri teşhir edilmelidir. Kürt sorunu üzerinden milliyetçi oylara talip olan MHP ile CHP'nin kardeşliği, cumhurbaşkanlığı seçimleri ile çok daha net ortaya çıkmıştır.

Ezilenler cephesinde durum

Gezi İsyanı'ndan bugüne yaklaşık ola-

rak iki yıl geçmiş bulunmaktadır. Gezi İsyanı'nda kitlelerin öfkelerini, yaratıcılığını, kahreden gücünü bir kez daha gördük. Kendiliğinden gelişen bir hareket olarak isyanın etkileri aylarca sürdü. İsyan bize bir kez daha ezilenler cephesinde öncünün eksikliklerini, hazırlıksızlığını gösterdi.

Gezi İsyanı'nın artçıları 17-25 Aralık'ta ortaya saçılan yolsuzlukların protestolarında da devam etti. Yaşanan bu eylemlilikler halkımızın AKP iktidarının yolsuzluklarına, sömürüsüne, çevre katliamlarına inançsal baskılarına, tekçi söylemlerine, LGBT'lere yönelik nefret söylemine, kadınları eve kapatmalarına, kadın cinayetlerine karşı isyandı.

Soma katliamı bir kez daha emekçilerimizin canının bir kilogram kömür bile etmediğini, çalışma koşullarının kölelik sistemini aratmadığını gösterdi. Yırcı'nın zeytinliği, IMF politikalarının AKP eliyle uygulanmasıyla neo-liberalizmin hakim olduğu tarımın geldiği noktayı bize gösterdi. Yalvaç'ta bir minibüse kapatılan tarım işçisi kadınların cinayet gibi bir kazada ölmeleri Türkiye'de tesadüfi bir olay değildir. Her gün ülkenin farklı yerlerinden gelen iş cinayetleri haberleri örgütsüz, güvencesiz ve taşeron çalıştırmanın, ucuz iş gücü cenneti haline dönüşmenin sonuçlarıdır. Birleşik Metal-İş'in grev kararı ve devlet eliyle yasaklanması, TMMOB'un yetkilerini elinden alan yasa tasarısı, atanamayan öğretmenlerin bitmez çilesi, öğrencilerin ticarethaneye dönüşen okullardaki durumu, hapishanelerde gittikçe artan tecrit uygulamaları, hasta tutsakların durumu ve Kürtlere yönelik katliamcı, baskıcı, asimilasyoncu politikaların uygulanması... Türkiye'de ezilenlerin sistemle çelişkilerinin her konuda patlama noktasında olduğunu göstermektedir bu saydıklarımız. İşte tam da biriken tepkinin farkında oluşları nedeni ile egemenler yeni güvenlik paketlerine ihtiyaç duymaktalarken, ezilenlerin her alanda ve yöntemi kullanarak ve asgari müştereklerde birleşerek ortak bir mücadele hattı oluşturabilmesi büyük önem taşımaktadır.

Ezilenler cephesinde çelişkiler bu ölçüde boyutlu olmasına rağmen, bunların parçalı ve birbirinden yalıtık tarzda gelişmeleri, sistemi hedeflemeleri etki güçlerini azaltmaktadır. İşte bu nedenle, komünist öncünün kitlelere ulaşabileceği ve bütün bu mücadele alanlarını birleştirebileceği her olanağı kullanması, içinde yer alması önem taşımaktadır. Şu anda devrimci yapıların tümünün en belirgin karakteristik özelliği belli şehirlerin, belli semtlerine ve hatta belli evlerine sıkış-

mış olmalarıdır. Bu darlaşmış, ezilenlerin büyük çoğunluğundan kopuk, örgüt için politika tarzını kırmanın tek yolu, çalışmalarımızın "çerçevesini genişletmek"tir. (Lenin) Bu kapsamda, mücadele araç ve yöntemlerimizi genişletmesi, yeni alanlara açılımda platform sağlaması ve en geniş devrimci-demokratik cepheyi sağlaması nedeniyle seçimlerde HDP'yi desteklemeyi önemsiyoruz.

Ezilenlere yönelik politika oluşturuların artık "halkımızın inancına saygılıyız" genel söylemi ile üzerinden geçemeyecekleri din konusunu da gündeme almaları gerekmektedir. AKP'nin din üzerinden yarattığı kutuplaşmanın ve kökeni çok derinlere inen devrimcilerin muhafazakar kesimle olan kopukluklarının üstesinden gelebilmek için, hiç gidilmeyen alanlara açılmanın politikaları oluşturulmalıdır. Bu kapsamda da HDP'nin izlediği politikanın ve ortaya çıkan olanakların kullanılmasını, mevcut engellerin aşılması açısından önemsiyoruz.

Kürt sorunu bağlamında seçimler

Haziran seçimlerinin önemini artıran birincil bağlığın Kürt sorunu ve onun ekseninde yaşanan gelişmeler olduğu aşikardır. 2013 Newroz'u ile birlikte başlayan süreç, devletin tüm hile ve oyalamalarına rağmen ulusal hareketin dirayetiyle devam ettirilmeye çalışılmaktadır. 40 yıllık savaşın sonucunda devletin mecburen kabul ettiği bir aşamadan geçiyoruz. Devletin tekçilikle karakterize olan faşizan yapısının ne gelinen aşamayı ne de yaşanan süreci kabul etmediğini ve süreci "bir şey vermeden", PKK'yi tasfiye ederek "mutlu son" a ulaştırmayı amaçladığı bilinmektedir. Devletle masaya oturtulan bu süreçte de dahil olmak üzere, Kürt hareketinin legal-illegal, silahlı-barışçıl yönelimlerini, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı ve tam hak eşitliği kapsamında destekleyeceğimizi, müzakerelerin gerçekleşmesinin bu işin doğasında olduğunu bilerek hareket edeceğimizi açıkladık. Ortadoğu ülkelerinde yaşanan iç savaşlar ve Kürtlerin bu savaşları kendi öz yönetimlerini oluşturma yönünde ustaca kullanmaları karşımıza çok önemli ve yeni koşulları çıkarmıştır. En önemli gelişme de Kürdistan'ın dört parçasının arasında 100 yıl önce oluşturulan yapay sınırların ilk defa bu ölçüde silleşmesidir. Egemenler bunu çok hızlı fark ettikleri içindir ki, bölgede Kürtlerin güç olabilmelerine karşı ittifaklar yaratmışlardır. El Nusra ve IŞİD eliyle askeri olarak Kürtlerin kazanımlarına yönelmişlerdir. Ayrıca Güney Kürdistan'ın Barzani hükümeti ile iliş-

kiler geliştirmiş ve Rojava'daki özerk kanton yönetimleri yok edilmek istenmiştir. Bu anlamda artık Kürt sorunu sadece T. Kürdistanı ile bağlantılı ele almak içinden geçilen tarihsel süreç açısından giderek zorlaşmaktadır.

Bu tarihsel sürece komünist öncü Kürt ulusunun savaşı ve direnişinin içinde aktif olarak yer alarak cevap olmuştur. Bu cevabın bütün alanlarda verilmesi, savaşın çok yönlü sürdürüldüğünün görülmesi ve mücadelenin zafere ulaşabilmesi için gereklidir, anın görevidir. Bu düzlemde uzun yıllardır dönem dönem Dersim'de ve son olarak Kobanê savunmasındaki ortak düşmana karşı ortak mücadele politikası seçimler sürecinde, yasal alanda da bir kez daha taşınmış olacaktır.

Kürt hareketinin omurgasını oluşturup yönelimini belirlediği HDP'nin seçimlerde karşısına konulan barajı aşmasının, mücadelenin tüm ayaklarında olumlu etki yaratacağını, Kürt ulusunun taleplerinde yalnız kalmadığını göstereceğini, egemen kliklerin bahsini ettiğimiz krizini derinleştirmede rol oynayacağını öngördüğümüzden bu seçimlerde HDP'ye tüm alanlarımız ve tüm bileşenlerimizle aktif destek vereceğiz. HDP'nin ezilenler cephesinde bölgesel çapta bir etki alanı mevcuttur. Devlet tam da bunu bildiği için, barajı hiçbir şekilde indirmeye yanaşmamıştır. Yüzde 10 barajının başta Kürt ulusunun iradesinin önüne konulan bir baraj olduğunu bilerek Kürt güçleriyle birlikte onu yıkmak anın görevlerindedir. Kürt ulusunun ve Kürt hareketinin yanında olmak te reddütsüzce bunu gerektirmektedir.

SONUÇ OLARAK; başta Kürt hareketine destek amacı ile beraber HDP'nin kadın, çevre, ezilen uluslar ve azınlıklar, LGBT bireyler, ezilen inançlar ve gençlik için sundukları program, güçlü bir demokratik muhtevayı taşıması nedeni ile bizim açımızdan devrimci mücadelemizde sahip-nilecek bir niteliğe sahiptir. Seçimlerde HDP'yi destek kapsamında yürütülecek çalışmalar devrimci ve demokratik cepheyi güçlendirecek, şovenizmi kırmada önemli bir rol oynayacak ve uzak kaldığımız birçok bölgeye açılımımızı sağlayıp daha geniş kitlelerle buluşturma imkanı sağlayacaktır.

Tüm gücümüz ve yaratıcılığımızla sürecin tek devrimci politikasının bize yüklediği görevlere dört elle sarılmamızdır. Partizan güçleri olarak bu süreçte devrimci demokratik cepheyi genişletmek kadar kendi çalışmalarımızı derinleştirme, genişletme ve örgütlülüğümüzü büyütme sorumluluğuyla hareket etmeliyiz.

PARTİZAN

İran'ın Kürt halkından korkusunun ifadesi: İdam

İran Devleti'nin Kürt Ulusal Mücadelesi karşısında geniş kitleleri bastırma aracı olarak kullandığı idam rejimi, geçtiğimiz günlerde 3 PJAK'lının daha idam edilmesi ile sürüyor. İran Devleti, idam edilmeden önce tek kişilik hücrelere alınan siyasi tutsakları burada psikolojik işkencelere maruz bırakırken, yoğun işkencelerin ardından ise, teslimiyeti kabul etmeyen tutsakları kamuoyundan gizli şekilde idam ederek, konu ile ilgili olarak uluslararası kamuoyunun çağrılarını ise kulak arkası ediyor.

İdamlarla ilgili olarak KCK yaptığı açıklamalarla bütün Kürtleri eyleme ve siyasi tutsakları sahiplenmeye davet ederken, İran yönetimini sert bir şekilde uyararak, mücadelenin kararlı bir şekilde devam edeceğini belirtiyor.

Kürt hareketinin kazanımları, İran'ın korkusu

İran Devleti'nin geçmişten beri Kürt Ulusal Mücadelesi karşısında konumlanması, sürekli olarak baskı ve katliam siyasetini içerse de, son süreçte idamların bu denli artması (geçtiğimiz 2014 yılı için Af Örgütü'nün açıklamasına göre 700) güncel nedenler barındırmaktadır.

Kürt halkının özellikle Ortadoğu merkezli kazanımları, dört parçada iktidarları tedirgin ederken İran Devleti'nin katliamlara hız vermesinin arkasındaki esas neden halindedir. Rojava Devrimi'nin Ortadoğu halklarına umut vaat eden gelişimi, IŞİD çetelerine karşı destansı direnişi ile Kürt halkının Ortadoğu'da siyasal varlığının kazandığı nitelik, buna ek olarak ülkemizde çözüm süreci ile birlikte silahlı güçlerin odağının, Kürt hareketinin siyasal varlığının en geri noktada olduğu İran'a kayması ihtimali bu noktada İran Devleti'ne korku salan gerçekliğin alt nedenleri halindedir.

Bu anlamda, bütün dünyanın gözleri önünde olan Ortadoğu'daki bu büyük direniş, İran yönetimini de korkutmuştur. İran, Kürt hareketinin gücünü ve kazanımlarını açık bir şekilde görmüştür. Bu nedenledir ki, İran Devleti zaten 79 yılındaki Humeyni Darbesi'nin ardından başlayan baskı rejimini bugün Kürt halkı üzerinde işlevselleştirmektedir.

Buna ek olarak, İran'ın son süreçte idamların boyutunu bu denli artırmasının, Ortadoğu'daki gelişmeler ve

İran devletinin konumlanması ve ittifakları ile de bağı vardır.

İran, Arap Baharı sürecinden beri devam eden çatışma ve kaos ikliminde, açık bir şekilde Baas rejiminden yana tavır almaktadır. Küresel hegemonyada geçmişten beri, Rusya'ya yakın duran İran rejiminin, yine ABD hegemonyasına karşı geçmişten beri Rusya hegemonyasına yakınsak durduğu süreçlerden ortağı, yine dini kökleri ile de benzeşme taşıdığı Suriye'ye olan desteği gözler önündedir.

Bu ittifak şekillenmesi içerisinde, Suriye'de Kürtlerin her kazanımı aynı zamanda İran rejimini köşeye sıkıştıran gelişmeler halini almaktadır. Ek olarak, Güney Kürdistan Özerk Yönetimi'nin de, Rojava Devrimi ile birlikte Irak içerisindeki politik var oluşuna nitelik kazandırdığı ve hemen sınırlarının dibinde olan bu bölgedeki enerjinin de İran için bir tehdidi teşkil ettiği söylenebilir.

İdam, sindirme politikasıdır

İran yönetimi Kürt hareketine karşı sindirme politikası olarak idamı kullanmaktadır. Kürt halkının olası başkaldırı ve saldırılarına karşı korkutma amacıyla bu yöntemi izlerken, rehin tuttuğu Kürt siyasi tutsaklarını zaman zaman idam ederek Kürt halkına karşı bir gözdağı vermeyi hedeflemektedir. Faşist İran rejimi, keyfi bir şekilde siyasi tutsakları idam etmekten çekinmezken, bu idamları kamuoyuna açıklamayarak vahşetin boyutlarını gizli tutmaya çalışmaktadır.

Yapılan yargılamaalarda "Allah'ın yasalarına karşı gelmek", "Şirk" vb dini temelli suçlamalarla vahşeti meşrulaştırmaya girişirken, rehin aldığı Kürt siyasi tutsaklara amansız bir işkence metodunu uygulamaktadır.

Her türlü faşist baskı ve işkenceye karşı direnen tutsaklara işbirlikçi olmayı dayatan İran rejimi, buna karşı geri adım atmayan, taviz vermeyen ve ajanlığı reddeden tutsakları idam etmektedir. Ek olarak, kadın tutsaklara ise, "cennete gitmemesi için tecavüz" vahşetini uygulamaktadır.

Özellikle şu noktaya dikkat çekilmesi gerekiyor. Birçok devlet İran'la olan çıkarları nedeniyle bu insanlık suçu karşısında sessiz kalıyor. İsrail'in Filistin halkına uyguladığı katliam çizgisine nasıl ki devletler suskun kalmışsa; benzeri bir sessizliği, Kürt siyasi tutsakları karşısında da görüyoruz.

Emperyalist güçlerin, bölgeyi kan gölüne çeviren saldırgan halinin adeta iz düşümü olan bu mesele karşısındaki konumlanışları, aynı zamanda "demokrasi havarisi" rollerinin sahteliğini de gözler önüne seriyor.

Şu ana kadar konu ile ilgili olarak Birleşmiş Milletler (BM) tarafından bir çağrı yapıldı. Bir çağrı da, Uluslararası Af Örgütü tarafından yapıldı. Ancak, emperyalist ülkeler merkezli bu oluşumların da yeterli müdahaleyi göstermekten uzak olduğu ve çağrılarını, yine bağlı oldukları emperyalist merkezlerin ihtiyaçlarına göre şekillendirdikleri ise alenen ortadadır. Zira görülmektedir ki, İran'a karşı politik avantaj yaratma kaygısının ötesine geçmeyen çağrılar, nitelikli bir müdahale planı içermemektedir.

Sürece dair ülkemizde yurtsever güçler, belirli bir tepkiyi örgütlerken, ülke iç siyasetinin hararetli ikliminde, bunun da kitlelerde geniş bir tepkiye dönüşmediği görülmektedir. Buna karşı güçlü bir dayanışmayı oturtmak ise, en temelde insani bir sorumluluk ve devrimci bir görevdir.

Faşist ve ırkçı saldırılar arttı

Almanya: Son aylarda Almanya'da faşist ve ırkçı saldırılar arttı. Dresden şehrinde PEGIDA isimli ırkçı bir örgüt binlerce kişi ile Müslümanlara ve göçmenlere karşı yürüyüş gerçekleştirdi. Ayrıca Dortmund şehrinde faşist hareketler yükselişe geçti.

23 Şubat sabahı Almanya'nın başkenti Berlin'de ve Mecklenburg-Vorpommern eyaletinde toplam 5 evde arama yapıldı. Sabah saatlerinde başlayan ve 130 polisin katıldığı aramalarda bir adet karabina tüfek, Alman Federal Cumhuriyeti kara kuvvetlerine ait bir kutu talim mermisi ve bir adet talim el bombası bulundu. Operasyon sırasında 50 yaşında bir kişinin gözaltına alındığı açıklandı.

94 yaşında SS sağlık memuruna dava açıldı

Almanya: 94 yaşında bir kişi Schwerin Neubrandenburg eyalet mahkemesi tarafından toplam 3861 Yahudi'nin katledilmesine yardımcı olduğu iddiasıyla tutuklandı. 15 Ağustos-14 Eylül 1944 arasında Auschwitz-Birkenau toplama kampında SS için sağlık memurluğu yapan Schwerin, katliama aktif bir şekilde katılmamış olsa da yardım ettiği öğrenildi.

1940 yılında Waffen-SS asker olup Auschwitz'e gelmeden önce farklı toplama kamplarında görev yaptığı ve savaş bittikten sonra Polonya'da toplam üç buçuk sene boyunca hapisanede kaldıktan sonra memleketine dönen emekli sağlık memuru yakalanana dek normal yaşamını sürdürdü.

Tayland'da iki öğrenciye hapis cezası

H. Merkezi: Bangkok'ta iki öğrenci 2013 yılında Kral karşıtı bir tiyatro oyununda oynadıkları için tutuklandılar.

Thammasat üniversitesinde bir tiyatrodan oyuncu olarak sahneye çıkan 23 yaşındaki **Patiwat** ve 26 yaşındaki **Pornpip** isimli öğrenciler, geçen yıl gözaltına alındı. Tiyatro oyununda kralın; düşüncesini özgürce söylemek isteyen insanlara yaptığı baskıyı anlatmışlardı. Askeri cuntanın başlatılmasından bu yana yaklaşık 40 kişi kralı aşağıladıkları için tutuklandı.

Ulm TKM 20. Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi

Ulm: Ulm Tohum Kültür Merkezi 20. Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi.

22 Şubat Pazar günü dernek lokalinde yapılan genel kurul, üye çoğunluğunun katılımı ile saygı duruşu eşliğinde açıldı. Üye tespitinin ardından seçilen divan kongreye sunulan faaliyet raporunu okudu.

Faaliyet raporunda bir yıllık süreç

ve çalışmalarındaki eksikler üzerinde duruldu. Raporda ayrıca sürecin yüklediği sorumluluklara da vurgu yapıldı. Tartışmaların ardından yönetimin bir yıllık faaliyeti onaylandı.

Görev ve sorumluluklar hem üye hem de yöneticiler tarafından bir kez daha hatırlatıldı. Konuşmaların ardından denetim kurulunun sözlü aktarım-

ları yapıldı ve yeni organların seçimine geçildi. Yeni yönetim ve denetim organları seçildikten sonra dilek ve temennilerin ardından kongre son buldu.

Kongreye MLPD, İşçi Gençlik Derneği ve Demokratik Kültür Derneği yöneticileri de katılarak genel kurulu selamladılar.

Stratejik derinlikte boğulmak ve Süleyman Şah

21-22 Şubat tarihlerinde Türk Ordusu'nun "başarılar" mitolojine malzeme bir operasyon daha gerçekleştirildi. Suriye topraklarında bulunan ve Türkiye toprağı olarak adlandırılan Süleyman Şah Türbesi ve "Saygı" Karakolu bir operasyon ile taşındı. Bu "operasyon" medyada o kadar şişirildi ki adeta TC'nin "Ortadoğu kudreti"nin erişilmezliği propaganda edildi. Yapılan HD çekimlerle ve basına sunulan fotoğraflarla büyük bir savaşın son sahnesinde bayrağı düşürmeyen Ulubatlılar ön plana çıkarıldı. Evet, bu "savaşın" sonucu ise tank kapağının düşmesi sonucu bir askerin hayatını kaybetmesi oldu.

Temsiliyet özelliği taşıyan bu türbenin boşaltılma "operasyon"u belki uzun bir süre sonra mitleştirilecek ve milli başarı olarak akıllara kazınmaya çalışılacak. Türkiye'nin bir iç politikası haline gelen Suriye politikasının bir parçası olan bu operasyon değişen dengelere bağlı olarak ciddi bir politik içeriğe sahiptir. Belli çıkarlar gözetilerek gerçekleştirilen bu "operasyon"da TC'nin çıkarlarının olmadığı söylenemez.

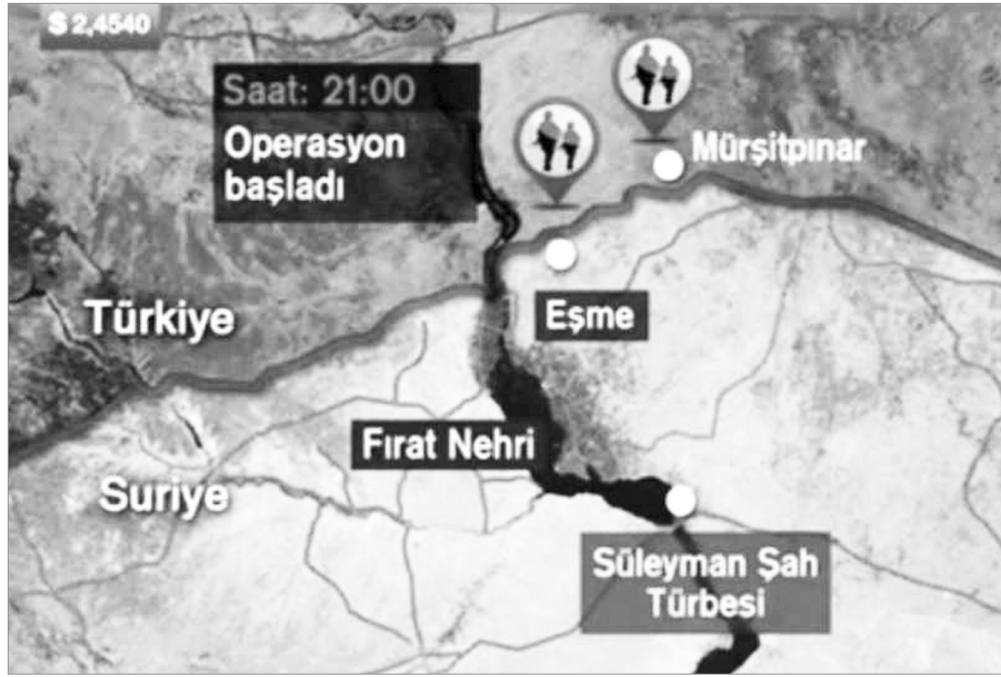
Murat Karayılan operasyona ilişkin "Mevcut taraflarla diplomatik ilişkiler sayesinde zaten görüşülmüş, haberdar edilmiştir. Açık ki Musul'da DAİŞ tarafından alıkonulan konsolosluk mensuplarının kurtarılmasına benzer bir yöntemle buradaki askerler getirilmişlerdir. Burada herhangi bir askeri başarı veya zafer yoktur; çünkü herhangi bir çatışma ile yapılmış bir kurtarma operasyonu yoktur. Dolayısıyla başarıdan veya başarısızlıktan bahsetmenin yeri de yoktur. Burada daha çok ilişkinin ve diplomasiyi iyi kullanılmasından bahsetmek mümkündür"(23 Şubat ANF) demektedir.

Bu zamana kadar Ortadoğu'da DAİŞ'i destekleyerek gerçekleştirilen katliam başarılarının altına imza atan TC'nin Şah Fırat "operasyonu" başarısı açık biçimde bir hiçtir. Başka toprakları işgal etmek için çıktığı seferde boğulan Süleyman Şah, bugün TC açısından Suriye topraklarında işgalin, savaş kışkırtıcılığının temsiliyetidir.

İŞİD ile temas ve gelinen noktada çıkmazlar yumağı

Suriye'de cihatçıları organize ederek etnik temizlik yapan ve buraları parçalara ayırarak, BOP'u hayata geçirmek isteyen emperyalistler bir çıkmazda boğulmaktadır. Bu durumun en son örneklerinden biri Suriye

Başka toprakları işgal etmek için çıktığı seferde boğulan Süleyman Şah, bugün TC açısından Suriye topraklarında işgalin, savaş kışkırtıcılığının temsiliyetidir.

Cumhurbaşkanlığı siyasi temsilcisi Bouthaine Chaabane'nin BM'nin yasağına rağmen yurt dışına çıkması ve hatta bu çıkışta Oslo'da görüşmelere katılmasıdır. 2014 yılında gerçekleşen görüşme Türk medyasında hemen hiç yer almadı. Ve hatta bu konuya ilişkin bir değerlendirme dahi yapılmadı.

Chaabane'nin akıllarda soru işareti bırakan bu gezisinde ABD başkanlığı yapan Jimmy Carter, Birleşmiş Milletler yetkili isimlerinden ABD'li diplomat Jeffrey Feltman ve de İran Cumhurbaşkanı Hassan Ruhani Başkanlık Kabinesi Direktörü ile görüşmeler yaptı. Bu görüşmelerin esası ise Kobanê direnişi ile birlikte uluslararası kamuoyunda İŞİD'in niteliğinin daha görünür olması ve ABD'nin İŞİD'i desteklediğine dair birçok belgenin açığa çıkmasıydı. Bouthaine Chaabane'in ise Suriye'nin ABD hakkında Uluslararası Adalet Divanı'na savaş suçu duyurusunda bulunması talebidir. Karşılığında ise Esad'a yönelik yaptırımlardan vazgeçilmesi, cihatçıların Libya ve Suudi Arabistan'a kaydırılması vaat edildi.

Bu açıdan diyebiliriz ki Kobanê'nin gösterdiği bu gerçek, emperyalistleri ve onların bölgesel uşaklarının politikalarını altüst etmiş ve devamında tüm kirlilerini toparlama hamlesi olarak başlatılan bir süreç başlamıştır. Şimdi ise Türkiye Kobanê zaferinin ardından YPG'nin ilerleyişi karşısında bir çıkmaza girmiş ve bir zamanlar savaş malzemesi olarak bombalanma planına dahil edilen Süleyman Şah türbesi şimdi de bir "milli değer"

olarak "kurtarılmış" ve bir propaganda malzemesi haline getirilmiştir. TC'nin Süleyman Şah Türbesine dönük gerçekleştirdiği bu "operasyon" esas olarak TC'nin İŞİD ile olan ilişkilerini kamuoyuna sunacak birçok argüman barındırmaktadır.

TC'nin Şah Fırat Operasyonu ve çıkmazı

Türbe'nin taşınmasının stratejik yanı da bulunmaktadır. Belirttiğimiz gibi bu "operasyon"un bir plan dâhilinde olduğu ve belli gayeleri içinde barındırdığı açıktır. Türbeyi "koruma" adına Suriye topraklarına yerleştirilmesi bir amaç taşımaktadır. Türbe'nin Afrin ve Kobanê kantonlarının arasına konulduğu ve YPG'nin bu kantonlar arası bir koridor planı olduğu bilinmektedir. Erdoğan'ın ise "IKBY gibi bir oluşuma Suriye'de engel olunacağını" söylemiş ve kantonlara karşı çıkmıştı. Türkiye'nin Kobanê ve Afrin arasında bulunan Aşme Köyü'ne yerleştirdiği türbe, TC açısından bir koz olarak kullanılması ihtimali taşımaktadır.

Türbe'nin taşınmasını TC açısından İŞİD'e yönelik bir tavır alış olarak yorumlamak doğru olmayacaktır. Zira Süleyman Şah Türbesi Kobanê'nin 33 km güneyinde ve Fırat suyunun kenarındadır ve 5 aydır orada bulunan askerlere herhangi bir lojistik destek gönderilmemektedir. TC askerlerinin orada İŞİD ile anlaşmalı ola-

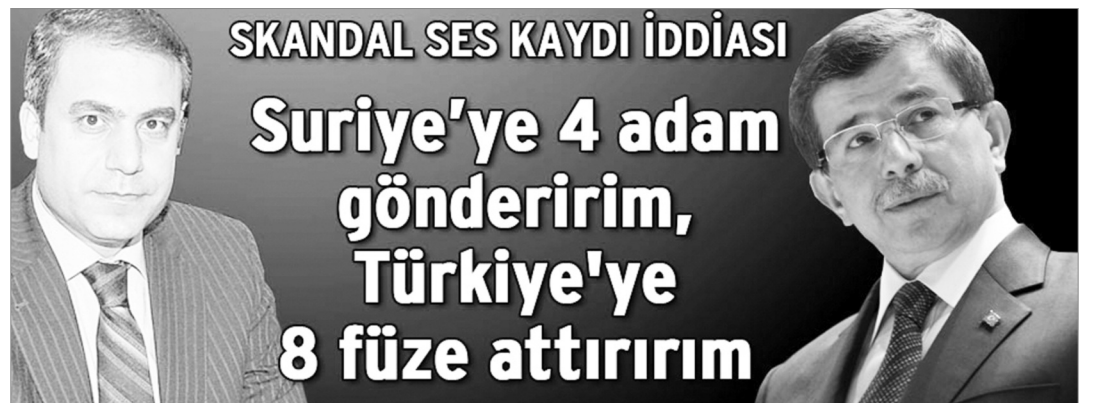
rak kaldığı bir gerçektir. Selefî düşünceleri nedeniyle hiçbir türbeye müsama göstermeyen İŞİD Kabe'yi yıkmayı dahi kendine hedef biçmişken Süleyman Şah Türbesi için aynı tavrı sergilemedi. Aksine burayı bir karargah olarak kullandı. Zira Kobanê ateş altındayken buralarda herhangi bir hareketlilik söz konusu değildi. Aksine Kobanê'ye dönük gerçekleştirilen kuşatma sırasında DAİŞ'in en yoğun askeri sevkiyatları türbenin hemen yanındaki Qere Qozaq Köprüsü'nden yapılıyordu. Bu ise TC'nin Kobanê kuşatmasındaki tavrını ve misyonunu göstermektedir.

Şah Fırat "operasyonu" TC'nin Suriye batağında düşmüş olduğu pozisyonun tarifidir. Suriye tahtasında oynanan satrançta TC, süreci "mat"tan öte "pat" ile tamamlamak istemekte ve piyonlarını bu strateji ile oynamaktadır.

Bir türbenin kudreti veya Süleyman Şahın askeri taktiği

AKP ile Cemaat arasında yaşanan çatışmanın bir parçası olarak açığa çıkan tapelerden Süleyman Şah türbesi konu edilmişti. Söz konusu tapede dönemin MİT müsteşarı Hakan Fidan Türk ordusunu Suriye'ye sokmak için Süleyman Şah Türbesi'ne 4 adam gönderip 8 roket atırmaktan bahsediyordu. Dönemin Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu da İŞİD'in türbeye saldırı tehdidiyle ilgili "Laf aramızda kalsın başbakan da 'Bu bir imkân gibi de değerlendirilmeli' dedi yani" diyordu. Savaşın bir aracı olarak kullanılan türbe, rüzgârın lehte estiği dönemde böylesi bir amaç için kullanılırken şimdi ise kendini kurtarma çabası olarak kullanılıyor. Suriye'ye girmek için Türbeyi havaya uçurmayı hedefleyen TC, rüzgârın yönü değişince türbeyi milli irade çitasına çekerek "kurtarmaya" çalışıyor. 19 Şubat günü YPG'nin türbenin 2 km yakınına gelmesi ve burada gerçekleştirdiği askeri başarı TC açısından dengeleri değiştirmiştir.

YPG'nin bu hamlesinden sonra TC bölgenin kaderinin artık İŞİD'in elinde olmadığını görünce "ne yapılabılır"ı düşünmüş ve buradan doğru uluslararası hukuktan sıyrılmak için türbenin kudretine sığınarak türbeye çaput bağlamıştır. Bu ise aynı zamanda "Şah-Fırat Operasyonu", Türk dış politikasının Ortadoğu'da "iflas belgesi"dir. Stratejik derinliğin ise Türkiye'nin 180 metresine kadar uzandığı ortadadır.

Kadının savaşta kahramanlaştığı yer; Kobanê!

Kobanê: Direnişle birlikte Kobanê kent merkezi ve köyleri özgürleştirildi.

TKP/ML TIKKO savaşçıları da bu direnişte yer alarak destek oldular. Gazetemiz adına bizler de bu sürece nasıl katıldığımızı ve şehir savaşındaki pratiğin tarihi direnişteki yerini ve yeniden inşa sürecinde bir kadın olarak neler düşündüğünü TIKKO savaşçısı **Ulrike Barbara**'yla konuştuk. (Röportaj, Kobanê şehir merkezinin özgürleştirilmesinden hemen sonra yapılmıştır.)

Özgür Gelecek: İlk geldiğiniz gündünden itibaren buradaki savaşa dair gözlemlerinizi nelerdir?

Ulrike Barbara: İlk geldiğimizde havan saldırıları çok yoğun bir şekilde yaşanıyor. Bu riskli bir durumdu. Çünkü havanın nereden geleceği belli değildir. O yüzden gündüz mevziler arasındaki ziyaretlere de çok dikkat ediyorduk. Çünkü gündüz havan saldırıları oluyordu. Aslında kendi içimizde saldırının olduğu saatleri belirlemiştik ve bu saatlerde dışarıya çıkmamaya özen gösteriyorduk. Bunu yapmamızın nedeni de havan saldırısından dolayı şehit düşen birçok yoldaşımızın olmasıydı.

- Savaş askeri anlamda nasıl etkiledi sizi?

- Gelirken aslında yapabilir miyim diye kafamda birçok soru işareti vardı. Eğitimlerin kısa sürdüğünü biliyorum. Direkt cepheye gitme gibi bir durumla karşılaşabiliyorsun. Buraya geldikten sonra ise herkesin yapabileceğini gördüm. Çünkü herkesin birbirine öğretmek gibi bir çabası vardı. Özellikle bu açıdan çok şanslı olduğumu düşünüyorum. Yoldaşların sürekli bir şekilde motive etme çabaları, belli görevlendirmelerle belli alanlarda etkinleşme durumumu sağlamaları olumlu bir süreç oldu.

Daha öncesinde sınırın öte tarafında Suruç'ta duyduğumuz bomba sesleri, bir kaos ortamının olduğunu hissettiriyordu burası için ama şimdi gördüğüm kadarıyla planlı programlı olduğunda ya da yapman gerekeni yaptığında aslında çok da korkutucu değil. O saldırılara nasıl cevap vereceğini öğrendikten sonra burada her şey doğallığında gelişiyor. Örneğin havan geldiğinde hemen kendinizi yere atarsanız kurtulma ihtimaliniz artıyor. Bu arada refleksleriniz de gelişmeye başlıyor.

Tabii bunları öğrenmek tek başına askeri bir durum da değil. Bugün sohbet ettiğiniz bir yoldaşınızın yarın şehit olduğunu öğrendiğinizde daha da çelikleşiyorsun. Aslında acı veren bir durum lakin niçin buraya geldiğimizi, şehit olanların niçin şehit düştüğünü anlamlandırdığınızda daha güçlü bir insan olmaya başlıyorsun.

Benim için de böyle oldu; örneğin sabotaj biriminde bulunan heval Numan ile bir süre birlikte zaman geçirme şansımız oldu. Heval Numan sabotaja dair belli bilgiler veriyordu.

Heval, "İlk hatan cinayet ile sonuçlanabilir" diyordu. O açıdan tedirgin oluyordum. Tabii Numan heval de çok mütevazı bir şekilde bize anlatıyordu. Bir gün güney cephesinde "Yarın görüşürüz" diye ayrıldık. Diğer gün şehit düştüğünü öğrendik. Cenazesine katıldık. Burada herkes bugün bize, yarın toprağa misafir olabiliyor.

- Cephelelerdeki günlük yaşamı anlatabilir misiniz?

- Öncelikle şunu belirtebilirim! Cephelelerde, çetelerin saldırısının olmadığı durumlarda, o bölgelerde çetelerin bulunmadığına dair tartışmalar yürütülüyordu ve bu birçok cepheye karşı çıktı. Ve belli zaafiyetleri de içerisinde barındırdı; gündüz nöbetlerinin gevşetilmesi ve daha rahat hareket edebilecek vb. örnekler ile zemin sundu. Özellikle de 19 Ocak'taki tank saldırısı bulunduğumuz cepheye bir tokat etkisi yarattı çünkü nöbetlerin daha düzenli ve sistemli olması vs. açısından önemli bir gelişme oldu.

- Kobanê merkezi zaferi ilan edildiğinde neler hissettiniz?

- İnanamadık! İnanmakta güçlük çektik. Çünkü çetelerin temizlenme durumunun çok daha uzun süreceğini bekliyorduk. Evet, kent merkezi ve köylerin bir kısmı çetelerden temizlendi. Ama yüzlerce köy var burada. Bu köyler şu an bizim gidip oraları temizlememizi bekliyor. Köylerde çeteler geri çekiliyor evet, ama çeteler çekilirken boş bırakıyorlar. Mayın döşeyerek, tuzak kurarak kayıp verdirmeye devam ediyorlar. Bunun için kritik bir süreç olduğunu düşünüyorum. Çünkü yüzlerce köyden bahsediyoruz ve bu binlerce ev demek. O evlerin temizlenmesi daha tehlikeli bir yerde duruyor.

- Yeniden inşa sürecine dair neler düşünüyorsunuz?

- Köylerde savaş sürerken yeniden inşa tartışmaları da başladı. Kobanê kent merkezinin açık hava müzesine dönüştürülmesine dair bir düşünce bulunmakta. Hepimizin düşündüğü de şu! Bu kadar savaş verdik. Bu kadar mücadeleye yürüttük. Bunun tüm dünya açısından görülmesinin daha anlamlı olacağını düşünüyoruz. Hem verdiğimiz şehitler açısından hem kazandığımız zafer açısından. Şöyle de düşünmemek lazım; Evet, hemen hemen bütün şehir harabeye dönmüş ama bu yıkıntılar arasında bu zafer kazanıldı. Buranın üzerinden yükseldi bu direniş. Bu açıdan anlam bulması çok önemli diye düşünüyoruz.

Şu noktayı da belirtmek isteriz: Yeniden inşa tartışmalarında Türkiye tarafının buradaki sürece katılması daha çok önemseniyor.

Şu nokta var ki asla es geçebileceğimiz bir durum değildir. Bu da kadınların, YPJ'nin buradaki mücadeleyi büyüttüğünden bahsediyoruz. Zaferi kadınların kazandığından bahsediyoruz.

Böylesi bir savaşta kazanılan zaferde oluşturulacak kentin bir kadın kenti olması gerekmektedir. Kadın eli ile kadın bakış açısıyla bu alanların yaratılması önemli. Kadın yaşam alanlarının oluşturulması yani kadınların mutfaktan, evlerinden çıkarılmasını başardık burada ama yeni kurulacak kentte de o evlerin içlerine hapsolmayacağımızı/olmayacaklarını düşünüyoruz. Bu açıdan birçok proje geliştirilebilir.

Bu inşa edilecek yeni şehirde kendi öz savunmasını oluşturması da çok önemli bir yerde duruyor. Mesela Kobanê'nin zaferinden sonra birçok Kobanêli geri döndü ve onlara şimdiden eğitim veriliyor ve bu çok önemli. Tabii biz tarihsel sorumluluğumuzu yerine getirmek için buraya geldik. Ama yerli halkın haklarını ve kendilerini savunabilecek bir sistem oluşturmak çok daha değerli diye düşünüyoruz. Çünkü İŞİD henüz bitmiş değil. Ortadoğu'da İŞİD'in temizlenme süreci uzun sürecek. Onun için saldırıya açık durum devam ediyor. Bu açıdan halkın silahlandırılması, bu saldırılara karşılık verecek bir öz savunma oluşturması çok değerli ve anlamlı.

- Bu savaşta bir kadın olarak yer almak nasıl bir duygu?

- Burada bütün kadınlar YPJ çatısı altında. YPJ'li kadınların yönetimlerde, komutanlıklarda yer alması çok özel bir tercih bence. Kadınların savaşta inisiyatifleşmesi ve önderleşmesinin en somutlaştığı yer şu an Kobanê. Bir taraftan kadın savaşçılara çok önem veriliyor. Gözle görülür bir gerçek bu. Mesela bir kadın savaşçının bulunduğu mevzi birçok rahatlığı getiriyor. Özellikle erkek yoldaşları, kadınların hiçbir şekilde mevziyi terk etmeyeceklerini, nöbette uyumayacağını bildikleri için rahat hareket ediyorlar. Kadınların yeteneklerini biliyorlar. Kadınların aldığı kararlar YPJ'nin denetiminde olduğu için erkekler alınan kararı tartışma sürecine dâhil edilmiyor. Ama bir düzenlemede erkeklerin hangi cepheye veya mevziye gideceği kararlaştırılırken kadınların da içinde olduğu yönetim tarafından belirleniyor. Bu açıdan kadın iradesinin yansıtılması anlamında YPJ

YPJ'li kadınların yönetimlerde, komutanlıklarda yer alması çok özel bir tercih bence. Kadınların savaşta inisiyatifleşmesi ve önderleşmesinin en somutlaştığı yer şu an Kobanê. Bir taraftan kadın savaşçılara çok önem veriliyor.

gerçekten çok önemli bir misyona sahip. Zaten YPJ'nin kendisi tüm dünyaya kadınların savaşta nasıl kahramanlaştığını gösteriyor. Ve gerçekten çok umut vaat ediyor. Mesela çeteler kadın savaşçılardan çok korkuyor, biz gerçekten onların korkulu rüyalarıyız.

Şengal'de kadınlara yönelik tecavüzleri, kadınların pazarlarda satılması, çocukların satılması ve bu katliamların hepsi tecavüzcü İŞİD çetelerine karşı kadınların aynı zamanda erkek egemen zihniyete karşı savaşmasının sonucu bu zafer elde edildi. Yok sayılmaya çalışılan kadınların tecavüzcü İŞİD çetelerine karşı yürüttüğü mücadele gerçekten çok önemli. Ve bu anlamda Yeni Demokrat Kadın'(YDK)'nın İstanbul'da gerçekleştirecek olduğu "Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansı"nın bu açıdan çok değerli diye düşünüyorum. Umarım başarılı geçer. Biz burada bir taraftan çetelerle mücadele ederken bir taraftan kadına yönelik şiddete karşı mücadele yürütüyoruz. Bu açıdan kadına yönelik şiddete karşı yaratılan her alan, her etkinlik buraya katkı sunuyor. Biz oraya katkı sunuyoruz. Bu açıdan konferansı düzenleyen, emek veren bütün kadınlara devrimci selamlarımızı yolluyoruz. Kadın savaşçılar olarak umarım emeklerimiz kadın mücadelesine büyük bir katkı sunar. Herkese devrimci selam ve saygılarla serkeftin!

Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansı başarıyla sonuçlandı

İstanbul: Yeni Demokrat Kadın tarafından örgütlenen ve Reyhaneh Jabbari, Tuğçe Albayrak ve Özgecan Aslan'a atfedilen "Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansı" açılış konuşmasıyla başladı. Selma Şahin tarafından yapılan açılış konuşmasında, yaşadığımız tüm şiddet türlerinden daha çok canımızı yaktığı ve bu oranda da "gizli" kaldığına vurgu yapılarak kadınların güçlendirilmesi adına bu konferansın örgütlenmesine vurgu yapıldı. Konferans programının aktarıldığı açılış konuşmasının ardından ilk oturum başladı.

Sinem Özkan'ın moderatörlüğünü yaptığı ilk oturumda İstanbul Tabip Odası adına Lale Tırtıl, Yeni Demokrat Kadın adına Aysel Kaya konuşmacı olarak yer aldı.

"Cinsel şiddet, devlet tarafından bir saldırı politikası olarak kullanılıyor"

İlk olarak Lale Tırtıl söz alarak, cinsel şiddetin tanımını ve yasal düzenlemeleri aktardı. Torba yasalarla yapılan değişikliklerle birlikte devletin uyguladığı kadın düşmanı yasalarla mücadeleler sonucu kazanımlarımızın da olduğunu vurgulayan Tırtıl, savcı, hâkim, polis, gardiyan vb kişiler tarafından uygulanan çıplak arama, tecavüz tehdidi vb uygulamaların beden mahremiyetine yöneldiği için bir cinsel saldırı olarak tanımlanması gerektiğini belirtti.

Tırtıl; cinsel şiddetin fiziksel, ruhsal ve genital hasarlara yol açtığını; bu hasarların, hukuk mücadelesi için raporlaştırılmasının gerekliliğini ve hukuk alanında elde edilecek her kazanımın başka kadınlara güvence olacağını söyledi.

"Yüzleşmek, hesaplaşmak neden çok zor?"

Tırtıl'ın ardından YDK adına Aysel Kaya söz aldı. Cinsel şiddetin, devlet tarafından sistematik biçimde kadına yöneltilen bir saldırı biçimi ve dolayısıyla çıkartılan yasalar olduğunu ve uygulanan politikaların münferit olmadığını söyleyen Kaya cinsel şiddet ile hesaplaşmanın, yüzleşmenin zor olduğunu dile getirdi.

Kaya, "Farkında olunduktan itiba-

ren hem tacizciyle hem de toplumsal rollerle hesaplaşmak, mücadele etmek için zor olan aşamaya girmemiz gerekiyor. Bu aşamalarda politik olarak güçlendiğimizi, dayanışma halinde olduğumuzu söylememiz gerekiyor ve bu durumu daha da yükseltmemiz gerekir" şeklinde konuştu.

LGBTİ bireylerin de hem devlet hem toplum tarafından cinsel şiddete yüksek düzeyde maruz kaldığını ve dolayısıyla kadın dayanışmasının ve güçlendirilmesinin önemine işaret etti. Ayrıca Kaya, cinsel saldırının özünden saptırılarak meşrulaştırılmaya çalışıldığını belirterek seks işçilerinin "namusunun sorgulanması" örneğinde olduğu gibi şiddete uğrayan kadınların sorgulanmasının ve saldırının "sapık, hasta" gibi tanımlanmasının meşrulaştırma olduğunu sözlerine ekledi.

Konuşmasının sonlarında, erkeğin kendi toplumsal statüsünü kullanarak gerçekleştirdiği tacize vurgu yapan Kaya, bu konuda kadının nasıl güçlendirileceğine değindi. İlk oturum forumlarla sonlandırıldı.

İkinci oturum

Sosyalist Kadın Meclisi, Almanya Yeni Kadın'ın da katılarak destek verdiği konferansın ikinci oturumunda, Gülhanım Aslandoğan moderatörlüğünde YDK adına Açılım Hukuk Bürosu'ndan Av. Kübra Gündüz ve Av. Aylin Kırıkçu konuşmacı olarak yer aldı.

İlk olarak söz alan Av. Kübra Gündüz, cinsel şiddetin hukuk ve yargı alanındaki yansımalarından bahsetti. Şimdiye kadar basına yansımış dava örneklerini sıralayan Gündüz, yargının esas olarak kadını yargıladığını ve erkek lehine bir süreç işletildiğini belirtti. Aslında yasal düzenlemelerde bu mağduriyetlerin bir kısmını giderecek derecede maddeler bulunduğunu hatırlatan Gündüz, bu nedenle tüm zorluklarına rağmen hukuk alanının zorlanması gerektiğini ifade etti.

"Yargı, saldırıları meşrulaştırıyor"

Gündüz, devletin, yargı eliyle, tacizci ve tecavüzcüyü "hasta, sapık" ilan ederek meşrulaştırma yoluna gittiğini ve "erkek dayanışması"nın tipik örneğini sergilediğini aktarırken; hukuk alanındaki kazanımların birçok kadına nefes aldırabileceğine dikkat çekti.

Kübra Gündüz'ün ardından, Av. Aylin Kırıkçu söz aldı. Bu oturumda "LGBTİ bireyler ve cinsel şiddet" konusunu ele alan konuşmasını yapmak üzere konuşması planlanan Beyrut Afşar'ın katılmaması nedeniyle söz alan ve erkeğin bir davranışının cinsel şiddet olup olmadığını değerlendirirken "ani hareket" belirlemesinin oldukça anlamsız olduğunu söyleyen Kırıkçu, aynı zamanda "rıza" aramanın da esasta kadın düşmanı bir politika olduğunu belirtti.

"İdamı, hadımı değil; erkekligi tartışmak gerekir"

Devletin, saldırganlara sürekli iyi hal indirimi verdiğini hatırlatan Kırıkçu, "Eteğimiz, davranışımız, kıyafetimiz 'iyi hal' gerekçesi sayılabilirken; kadınlar ve politik tutsaklar bu iyi hal indiriminden hiç faydalanamıyor" ifadelerini kullandı. Dolayısıyla devletin esas olarak taciz/tecavüz davalarında "iyi hal indirimi"ni iradi olarak kullandığını ve tercih ettiğini belirten Kırıkçu; Özgecan Aslan'ın katledilmesinin ardından gündeme gelen "idam" ve "hadım" tartışmalarının çok tehlikeli olduğunu vurguladı. Öldürülen kadınların arasında seks işçilerinin olduğuna da değinen Kırıkçu, o kadınların toplum tarafından sahiple-

nilmemiş olmasının, yine kadının ne kadar "namuslu" olduğu yargılamasının bir sonucu olduğunu vurguladı. İkinci oturumun ardından yapılan forumda verimli tartışmalar yürütülürken, böylece ilk gün sonlandırılmış oldu.

Üçüncü oturum

Konferansın ikinci günü "Kadının beyanı esastır, aksini ispat yükümlülüğü erkeğe aittir" ilkesi üzerine yapılan tartışmalarla başladı. İlk oturumda yapılan bu tartışmalar, Aslı Ceren Aslan'ın moderatörlüğünde Av Deniz Bayram, Melek Özman (Filmor) ve Rahime Karvar'ın (YDK) sunumlarıyla başladı. İlk olarak konuşmasını yapmak üzere söz alan Melek Özman, haberleri erkeklerin, magazini kadınların sunduğu bir toplumda; kadın spikerlerin sunduğu haberlere bile inanılmayan bir toplumda yaşadığımızı vurgulayarak sözlerine başladı. Patronun iktidar konumundan kaynaklı işçiye karşı gerçekleştirdiği tüm suçlarda işçinin beyanını sorgulamazken kadınların ifadelerinin sorgulanmasının adaletli olmadığını söyleyen Özman, bu tutumunun yaşanan cinsel saldırıları kişiselleştirdiğini vurguladı.

Gezi eylemleri sırasında Kabataş'ta yaşandığı iddia edilen taciz olayını hatırlatan Özman, bu olayda bile kadın beyanını esas almak gerektiğini söyledi. Özman, Gezi sürecinde bir taciz yaşanmış olmasının da mümkün olduğunu ifade ederek kadına inanmayan yaklaşımların bu ilkeye saldırıya dönüştüğünü ve tahribat yarattığını dile getirdi. Özman; konuşmasının sonlarında kadınların sürekli birbirine inanıp dayanışma halinde olması gerektiğini söyleyerek bu ilkeyi korumanın önemli olduğunu dile getirdi.

"Cinsel şiddet, taciz ve tecavülden ibaret değildir"

Özman'ın ardından, Av. Deniz Bayram söz aldı. Bayram; cinsel şiddet davranışlarının tamamının kriminalize edilemeyeceğini yani cinsel şiddet kapsamına sadece tecavüz ve tacizin alınmaması gerektiğini söyleyerek sözlerine başladı. Erkeklerin, cinselliği çoğu zaman bir cezalandırma ya da ödül amacıyla kullandığını da belirten Bayram, bu durumun da cinsel şiddet kapsamına alınması gerektiğini ifade etti. Erkeklerin de tacize uğradığına dair yapılan tartışmalardaki örneklerin, kadınların ve çocukların yaşadıkları örneklerle bir tutularak değerlendirilmemesi gerektiğini belirterek, erkeklerin tacize uğramasının münferit olaylar olduğunu söyledi. Son olarak Bayram, TCK'da kadınların mücadelesiyle bazı değişiklikler yapıldığını da dile getirerek, devletin bunları torba yasalarda koz olarak kullandığını da söyledi. Bayram, tüm bu tartışmaları saldırının bireyselleştirilmeden yapılmasında fayda olduğunu da ifade ederek "şüpheden sanık yararlanır" uygulamasının bu durumlarda kullanılmayacağını söyleyerek sözlerini sonlandırdı.

“Kadınların korunması için hayati bir ilke”

Bayram'ın ardından YDK adına Rahime Karvar söz alarak, ilkenin yorum farklılıkları ile ele alınmasına dikkat çekti. “Kadın beyanı esastır, aksini ispat yükümlülüğü erkeğe aittir” ilkesinin kadınların korunması açısından oldukça önemli olduğunu söyleyen Karvar, cinsel şiddetin bireysel değil toplumsal olduğunu da vurguladı. Sine-Sen ve KESK'te yaşananları hatırlatarak kadın örgütlerinin bile erke-

ğin toplumsal/politik konumuna göre hareket ettiğine şahit olduklarını belirten Karvar özellikle sadece kadınlardan oluşmayan örgütlerde bu durumun sıkça yaşandığını ifade etti. Karvar konuşmasını “*Kendimizi toplumsal alternatif olarak görüyorsak; Kadın beyanı esastır, aksini ispat yükümlülüğü erkeğe aittir ilkesini sahiplenmek en devrimci tutumdur*” cümleleriyle sonlandırdı.

“Erkeklerle değil kadınla empati kurulmalı”

Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansı'nın 4. ve son oturumunda forum yapıldı. İki gün boyunca yapılan tartışmaların daha derinleşebilmesi için yapılan forumda kadınlar ilk olarak kadın beyanının esas alınmasındaki yorum farklılıklarını ortadan kaldırabilmek için soru-cevap yöntemini kullandı.

Forumda ilk olarak Melek Özman, “*Diyeğim kadınlar yalan söylüyor. Bu durumda bile ne değişir? Kadın yalan söylediğinde bile erkekler mağdur olmuyor ki, biz neden bu ihtimali düşünüp erkeklerle empati yapıyoruz?*” diye-

rek kafalarda bu ihtimalin sürekli bir soru işaretine dönüşmemesi gerektiğini vurguladı.

Daha sonra salonda bulunan kadınlar söz alarak tartışmaları derinleştirdi. Ortaya çıkan fikirlerden bazıları ise şöyle; şiddet gerçekleşmeden önce ve sonra kendini savunmanın yollarını öğrenmek, öz savunma tartışmalarını sürdürmek, örneğin çığlık atmayı öğrenmek, kurtarıcı konumdan çıkıp hissedilen gücü kolektif güce dönüştürmek, atölyeler düzenlemek...”

Kadınlar sokakları terk etmiyor!

Elbistan

23 Şubat günü Özgecan için yapılan eyleme HDP, DBP, Partizan, YDK, EMEP, ESP, ÖGK, PSKAD Demircilik Şubesi katıldı. Elbistan Demircilik durağında toplanan kitle Cumhuriyet Mahallesi'ne doğru yürüdü. Erkeklerin kortej arkasında yürüdüğü eylemde Cumhuriyet Mahallesi Elbistan Cemevi önünde yapılan açıklamada; kadın cinayetlerinin devlet gözetiminde yapılmasının, kadınların korunmamasının sebebinin en temelinde devletin politik olarak kadın cinayetlerini çözmek istememesi olduğunu dile getirdi. Daha sonra kadınlar tarafından güvercinler uçurularak eylem sonlandırıldı.

Gemlik

Gemlik Kadın Platformu'nun çağrısıyla Dereboyu Taşköprü'de bir araya gelen kitle buradan sloganlar eşliğinde İskele Meydanı'na doğru kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdi. İskele Meydanı'nda bir açıklama gerçekleştirdi.

Açıklamada “*Bugün Özgecan şahsında katledilen, şiddete, tacize, tecavüze uğrayan bütün kadınların sesini ve çığlığını duyurmak için buradayız*” denildi.

İstanbul/1 Mayıs Mahallesi

23 Şubat günü yöre derneklerinin çağrısıyla 1 Mayıs Mahallesi son durakta bir araya gelen devrimci, demokrat, yurtsever kadınlar “1 Mayıs Mahallesi Kadınları” imzasıyla bir pankart açarak yürüyüş gerçekleştirdiler.

Aralarında Yeni Demokrat Kadınlar ve Partizan okurlarının da bulunduğu kadınlar sloganlarla Cennet Düğün Salonu'na yürüyerek burada basın açıklaması yaptı.

Mersin/Tarsus

Çamalan ve çevre köylerden katılan ve aralarında Partizan, YDG ve YDK'nın da olduğu birçok kurumun katılım sağladığı anma ilk olarak Özgecan'ın anısına saygı duruşu ile başladı. Çamalan Köyü adına Muhtar Ahmet Talipoğlu konuşma yaptı. Ardından kitle ve köylüler adına Aysel Kılavuz'un okuduğu basın açıklamasında “*Bugün yüreğimizin parçalandığı yerdeyiz. Bu yaşanan cinayetler tesadüf değildir*” dedi. Basın açıklamasının ardından Özgecan'ın öldürüldüğü alana fidan dikilip karanfiller atılması ile anma sonlandırıldı.

Ankara

26 Şubat'ta Cebeci Kampüsü'nde Öz-

gecan Aslan için toplanan kadınlara polis barikat kurdu. Zılgıtlarla, alkışlarla ve sloganlarla yürümeye başlayan kadınlara polisin gaz ile yaptığı saldırıya rağmen yürüyüş devam etti. Kurtuluş metrosu, Ziya Gökalp ile Karanfil Sokak köşesinde polis tekrar saldırıya geçti. Güvenpark'a gelen kadınlar, basın açıklamasına izin vermeyeceklerini söyleyen polise, “**Kadınlara değil katillere barikat!**” sloganlarıyla karşılık verdi. Hafif yaralananların olduğu eylemde; Güvenpark'ta da iki kez biber gazı sıkılmasına rağmen dağılmayan kadınlar, 5 dakikalık oturma eylemi yaptıktan sonra kendi inisiyatifleriyle eylemi sonlandırdı.

İstanbul

Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu 22 Şubat günü Özgecan Aslan için Taksim Tünel'de bir araya geldi; erkek şiddetine karşı kadınlar isyanlarını büyüttü.

“**Güldünya, Ayşe, Özgecan... İsyanımız büyüyor!**” pankartının açıldığı eylemde Tünel'den yürüyüşe geçen kadınlar sloganlar eşliğinde Galatasaray Meydanı'na yürüdü. Grubun bileşenlerinden Yeni Demokrat Kadın'ın da katıldığı eylem, Galatasaray Meydanı'nda yapılan Kürtçe ve Türkçe basın açıklamaları devam etti.

Tutsak kadınlardan Özgecan için mesaj

(...) Kadın cinayetleri kader değildir! Her ezilen sınıf gibi kadınların da ezenlerine karşı katillerine karşı kendilerini korumalarının yolu öz savunmalarını gerçekleştirmeleridir. Kadın mücadelesi, kadın isyanı öz savunma pratiği ile iç içe geçirilmiş bir şekilde ele alınmadığı müddetçe kadın cinayetleri durdurulamaz!

Bir daha Özgecanlar, Güldünyalar, Ayşe Paşahılar... katledilmesin diye hiç tereddütsüz Amazonlaşmanın zamanıdır. Merallerden Sefagüllere kadının devrimci şiddetle çizilmiş rotasını, özgünlüklerimizle birlikte kadın katliamlarına karşı geliştirmek zorundayız!

Biz TKP/ML dava tutsağı kadınlar olarak tüm kadınlarımızı kendilerini aktif olarak savunma yöntemleri oluşturmaya, mahallelerde öz savunmalarını geliştirmeye ve kadınlara yönelik hiçbir şiddet girişimini cezasız bırakmama perspektifiyle hareket etmeye, örgütlülüklerini geliştirmeye çağırıyoruz.

Özgecanımızın ailesine ve tüm kadınlara başsağlığı diliyoruz...

Kadınlar isyana! Selam olsun isyan eden kadınlara!

TKP/ML Dava Tutsağı Kadınlar

Militanlardan Özgecan için eylem

İstanbul: Elimize e-posta yoluyla ulaşan habere göre 23 Şubat tarihinde TKP/ML TİKKO militanları Özgecan Aslan için bir eylem gerçekleştirdi. 1 Mayıs Mahallesi ara sokaklardan yürüyerek 3001 caddesine çıkarak yolu trafi-

ğe kapatan militanlar, Özgecan Aslan'ın hesabının sorulacağını ajitasyonlarla halka duyurdu. “**Özgecan Aslan'ın hesabını soracağız.**

TKP/ML TİKKO” yazılı pankartı 1 Mayıs 3001. Cadde üzerine asarak havaya ateş açan militanlar Proletarya Partisi andını okuyarak geri çekildi.

DDSB'den işçi sınıfının öfkesini örgütleyebilmek için dersler

İstanbul: Devrimci Demokratik Sendikal Birlik'in, taşeronlaşmaya karşı başlatacağı örgütlenme kampanyası öncesi planladığı eğitim çalışmasının ilk dersi tamamlandı. 1 Mart günü Munzur Çevre Derne-

ği'nde yapılan derste, **Volkan Yaraşır** eğitmenlik yaptı.

İşçi sınıfı içerisinde örgütlenmek için gerekli donanımların üzerinde durulduğu eğitim çalışmasında konuşan Yaraşır, ilk olarak işçi sınıfını örgütlemeye aday bir devrimcinin iyi bir "model kimlik" olması gerektiğini belirtti. Yapılan neredeyse her davranıştan her propagandaya kadar hiçbirinin boşa gitmediğini, işçilerin bilinçlerinde nicel birikim yarattığını ve sabırlı olunduğu, azim gösterildiği takdirde nitel sıçramaya ulaşılacağı aktaran Yaraşır, bu sayede kök

salınabileceğine, birikim elde edilebileceğine vurgu yaptı.

İşçi sınıfını örgütlerken onların değer yargıları, toplumsal normlarına uygun davranmanın, birçok kapıyı açacağı da sözlerine ekleyen Yaraşır, hata yapmaktan çekinmemek ancak hatayı kültür haline de getirmemek için dikkatli, gelişim gösteren bireyler olmak gerektiğini de ifade etti. Yapılan eğitim çalışması, soru-cevap, görüş ve önerilerle bitirilirken, bir sonraki dersin ise daha somut tartışmalarla Nisan ayı ilk haftası yapılması kararlaştırıldı.

YDK: "2015 Haziran Seçimleri'nde tavrımız"

7 Haziran 2015 tarihinde gerçekleşecek olan Milletvekili Genel Seçimleri yaklaşırken, politik atmosferin tek renginin, tek kanalının da giderek bu konuya yöneldiğini, yoğunlaştığını görüyoruz.

Gündemleri bu konuda yoğunlaşan başta AKP olmak üzere tüm sistem partilerinin aday adaylıklar konusunda pazarlıkları sonlanmak üzere. Hücrelerine kadar işlemiş olan erkek egemenliğini yeri geldiğinde iktidar koltuğu, yeri geldiğinde koltuk değneği yapan partilerin bu seçim sürecinde de kadın ve LGBTİ'lere dönük ayrımcı ve yok sayan politikalarından geri durmadığı ve durmayacağı ortadadır.

Kadına dönük her türden şiddetin günlük yaşamın acımasız, sıradan bir parçası haline gelmesi için tüm kurumları ile devreye giren egemenler; bizzat Cumhurbaşkanı, Başbakanı, bakanları, parti başkanları ve "ileri gelenleri"nin ağızından şiddeti meşrulaştırıyor, kadın katilleri, tacizcisi, tecavüzcüsünü cezalandırmayarak ödüllendiriyor. Keza LGBTİ'lere dönük nefret suçlarına karşı tutumları da aynı ve hatta daha pervasız...

Kadını istihdam alanı dışına iterek esnek ve kayıt dışı emeğin vazgeçilmez parçası haline getiren egemenler, LGBTİ'lere dönük istihdam yaratmanın yanına dahi yaklaşmıyor ve bu konuyu ağızlarına bile almaya yok saymaya devam ediyorlar. Ortadoğu'da ve Kürdistan'da gerici terör örgütlerini besleyerek, kadın bedenini savaşın bir meydan muhaberesi haline getirilmesine ortak oluyor, LGBTİ'leri vahşice katleden zihniyeti destekliyor ve ülkemizde de yaşıyorlar.

Tüm bu politikalara karşı Özgecan Aslan ile kadına dönük nefrete ve bunun dönüştüğü vahşi şiddete karşı öfke ve isyan dolan kadınlar, günlerce sokakta eylemler yaparak mücadeleden geri durmadıklarını ve durmayacaklarını ortaya koydular.

Yaklaşan seçimler de bizler açısından erkek egemenliğine karşı muharebe verilecek alanlardan biri

olmalıdır. Bizler birçok alanda olduğu gibi siyaset alanında da yok sayılıyor, siyasete katılımımızın önünde bir dizi engeller yaratılarak yalnızca partilerin "vitri" haline getirilmeye çalışılıyor.

Buna karşı kadın düşmanı politikaları hayata geçiren ve bu politikaların bir parçası olan sistem partilerine ürettikleri bu kadın düşmanlığına her alandan karşı çıkacağımızı göstererek bu mücadeleyi vermeliyiz. Vitri olmadığımızı, bize rağmen bizi yok saymalarına izin vermeyecek kadar politik özne olduğumuzu göstereceğiz onlara.

Sistemin erkekliği her fırsatta yeniden ürettiği, erkek egemen politikaları oluşturduğu bir alan olan meclis, bizlerin kendimize dair sözümüze sahip çıkmamız gereken alanlardan biri olarak karşımızda duruyor. Elbette salt mecliste kadın sayısının artması, kadına ve LGBTİ'lere yöne-

Kadının politik özne olarak mücadele ettiği HDP, devrimci, demokrat ve yurtsever kadınların uzun yıllar boyunca verdiği bedellerin ardından aynı zamanda bir kadın partisi olarak mecliste yerini almıştır.

lik bu düşmanca politikalara karşı mücadelenin ilerleyeceği anlamına gelmez. İşte tam da bu yüzden mecliste toplumsal cinsiyet eşitsizliğine karşı mücadele verecek bilinçli kadınlara ihtiyaç vardır.

Bu konuda HDP'nin yıllardır meclisteki duruşunun önemini ve aynı zamanda kadınların sesi olma mücadelesini görmekteyiz. Birçok özelliğinin yanı sıra başta bu yönüyle HDP, meclisteki diğer partilerden ayrılmaktadır. Kadının politik özne olarak mücadele ettiği HDP, devrimci, demokrat ve yurtsever kadınların uzun yıllar boyunca verdiği bedellerin ardından aynı zamanda bir kadın partisi olarak mecliste yerini almıştır.

Yeni Demokrat Kadın olarak eşbaşkanlık ve eşit temsiliyet işleyişi ile kadınların politik özne haline gelmesi için projeler üreten, kadına ve LGBTİ'lere dönük karşı duruşları ile yalnızca mecliste değil tüm toplumsal alanlarda direnen HDP'li kadın adayların seçim çalışmalarında yer alacak ve "baraj"ı kadın dayanışması, kadınların ortak mücadelesi ile yıkacağız!

Arin Mirzan'dan Kader'e, Sibel'e; Reyhaneh'ten Tuğçe'ye, Özgecan'a uzanan bir hatta savaşıyoruz, tavizsiz direnişimiz, cesaretimiz ve öfkemizle kadın düşmanlığına karşı HDP Kadın Meclislerinde çalışmalara katılacağımızı ilan ediyor ve "Kadın dayanışmasına baraj mı dayanır?" diyoruz!

Yeni Demokrat Kadın

Korkunun yarattığı bir nefret cinayeti:

NUH KÖKLÜ

Bir öfke, nefret, şiddet sarmalında olan Türkiye'de, gazeteci Nuh Köklü "camına kartopu geldiği için öfkelenen" bir esnafın nefret dolu bıçak darbelerinin hedefi oldu. Kadıköy'de işlenen cinayete bir kez daha Tayyip Erdoğan'ın "Esnaf gerektiğinde polistir, askerdir, alperendir, hâkim ve savcıdır" sözlerinin verdiği yetkiyi ve nefreti gösteriyor. Neşe içinde kartopu oynayan, kadınlı-erkekli bir gruba duyulan nefretin sonucu gerçekleşen bu olay; esnafa polislik yetkisi veren iktidarın yarattığı bir ölümdü.

AKP'nin korkularının bir ürünü olan "İç Güvenlik Yasası" mecliste 5 milletvekilinin yaralandığı olaylı bir oturumla görüşülüyor. Kadıköy Boğa heykeli önünde de bir protesto vardı. Bu protestoya katılan gazeteci Nuh Köklü, eylemin sona ermesinin ardından, Yeldeğirmeni'ndeki Karakolhane Sokak'ta yaklaşık 10 arkadaşıyla birlikte kartopu oynamaya başladı. Bu esnada, şakalaşan arkadaşların birbirine attığı kartopularından biri, sokaktaki aktar dükkânının vitrinine isabet etti. Ve ne olduysa bundan sonra oldu.

AKP'nin hakikati kendinden ibaret gördüğü savı, kendi siyaseti dışındaki tüm kesimleri gayrimeşru ilan edilmesine yol açan toplumsal bir kutuplaşma yarattı. Karşıtlığı üreterek temel bir politika haline getiren AKP, her defasında "sokağa çıkan yüzde 50 varsa, ben de öteki yüzde 50'yi evde zor tutuyorum" diyerek halkı tehdit etmekten geri durmuyor. Nuh Köklü'yü katleden esnaf da sırtarak "ben ceza almam, elimi kolumu sallayarak gezerim" diyebilecek cesareti Erdoğan'ın "Vatandaş nasıl sabrediyor anlamıyorum" sözlerinden alıyor.

"Torunlar'ın takipçisiyiz"

İstanbul: MMO İstanbul Şubesi, Torunlar Center inşaatında yaşanan işçi katliamının ardından tutuklanan 4 kişinin serbest bırakılması üzerine 23 Şubat günü şube binasında basın açıklaması düzenledi. MMO adına açıklama yapan İstanbul Şube Sekreteri **Zafer Güzey** tüm tutukluların serbest bırakılmasının şaşırtıcı olmadığını dile getirdi ve temel sorunun, tutuklu bulunanların ya da yargılananların söz konusu iş cinayetlerinin asli sorumluları olup olmadıkları noktasında netleşme olmadığı şeklinde ifade etti.

TMMOB Makine Mühendisleri Odası'nın hem yasal görevleri açısından hem de topluma karşı taşıdığı sorumluluk nedeniyle işçi sağlığı ve iş güvenliği alanında çalışmalar yürüttüğünü belirten Güzey, hem Torunlar'ın hem de diğer işçi katliamlarının takipçisi olacağını belirtti.

İsyandayız! 8 Mart'ta sokaklardayız!

Mersin'de coşkulu ve renkli kadın mitingi

Mersin: Yeni Demokrat Kadın'ın da bileşeni olduğu Mersin Kadın Platformu öncülüğünde "Katledilen kadınların isyanı ve Kobanê coşkusuyla kadınlar alanlara" şiarı ile yüzlerce kadın Forum AVM önünden Tefik Sırrı Gür Stadiumu'na yürüdü. Miting Tarsus'ta katledilen Özgecan Aslan'a ithaf edildi.

Yürüyüş sırasında kitlenin coşkusu ve renkliliği dikkat çekti. Sık sık "Jin, jyan, azadi", "Özgecan'ın hesabını kadınlar soracak", "Erkek adalet değil gerçek adalet" gibi sloganlar atıldı. Miting alanına gelindiğinde ise ilk olarak özgürlük ve demokrasi mücadelesinde ve erkekler tarafından katledilen bütün kadınlar için saygı duruşunda bulunuldu. Türkçe, Kürtçe ve Arapça konuşmalar yapılarak kadınlar selamlandı.

Kitle adına basın açıklamasını Menice Ürün okudu. Sözlerine "Korkun öfkemizden. Aldığınız canların hesabından, peşkeş çektiğiniz bedenimizin isyanından, talan ettiğiniz, hiçleştirdiğiniz, görünmeyen emeğimizin mücadelesinden korkun" diyerek başlayan Ürün konuşmasına şu sözlerle devam etti:

"Kadın erkek eşit olmaz", "Kadınlar için en önemli kariyer anneliktir", "Kadın mıdır, kız mıdır belli değil" ve daha nice üreterek, nasıl giyineceğimize, nasıl yürüyeceğimize, nasıl konuşmamız gerektiğine, kaç çocuk doğuracağımıza, nerede nasıl çalışacağımıza kadar kadının yaşamını kendince şekillendirmeye çalışan AKP iktidarı ve onun yandaşları, başaramayacaklardır! Bu hayat bizim. Yaşam kadınlarla sürmekte, yarınlar renklerimizle özgürleşmekte."

Daha sonra HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ ve HDP Amed Milletvekili Nursel Aydoğan konuşmalarını yaptılar. Konuşmaların ardından çeşitli kadın müzik grupları sahne aldı. Miting marşlarla, halaylarla, zılgıtlarla sonlandırıldı.

Kadına yönelik nefrete, katliama, şiddete, ayrımcılığa, yok sayılmaya karşı kadın isyanının dört bir yanı sardığı günler eşliğinde ilerliyoruz 8 Mart'a...

Özgecan Aslan'ın katledilmesinin ardından şiddetin kadınlar için korkutucu ve öldürücü sıradanlığı toplumun yüzüne çarptı bir kez daha... Bedenimizin erkek egemenliğinin savaş alanına nasıl döndürülebildiğini gösteren bir acı oldu Özgecan ve katledilen her kadın gibi isyan çığlığı olup takıldı boğazımıza... Sonra tek bir haykırış olup döküldü dudaklarımızdan...

Özgecan'ı vahşice katleden kadına dönük bu nefrete İSYAN EDİYORUZ!

Özgecan'ın da; katledilen tüm kadınların da çığlıklarını duyanlar biz olduk! Özgecan'dan önce ve sonra bu katliamların var olduğunu/sürdüğünü biliyoruz ve buna karşı mücadele edenler de hesabını soranlar da, biz kadınlar olacağız! Yeryüzünde tek bir kadın katili, tek bir ta-

cizci, tek bir tecavüzcü kalmayana dek, kadın düşmanlarına karşı yürüttüğümüz mücadeleyi sürdüreceğiz! Hem de erkek egemenliğinin baş sürdürücüsü AKP başta olmak üzere tüm erkek devlet aygıtlarına, kadının ötekileştirilmesinden kâr üzerine kâr elde eden sermayeye karşı ve erkek egemenliğinin hücrelerine işlediği tüm alanlarda vereceğiz bu mücadeleyi!

Bu 8 Mart'ta da Arin Mirxan gibi öfke olup patlamaya, Kader Ortakaya ve Sibel Bulut ile direnişin adı olmaya devam edeceğiz! Reyhaneh Jabbari gibi ucunda idam olsa da cinsel şiddete karşı mücadelemizden ödün vermeyecek, Tuğçe Albayrak ile cesareti kuşanıp, tavizsiz kadın direnişini sürdüreceğiz!

Tüm kadınları bir kez daha sokağa ve mücadeleye çağırıyoruz. Erkek egemenliğinin sonu ancak ve ancak bizlerin örgütlü mücadelesi ile gelecektir.

Yeni Demokrat Kadın

